

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1060/2009

2016/EØS/35/08

av 16. september 2009

om kredittvurderingsbyråer(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

gode styringsmåter for å sikre at de kredittvurderingene som brukes i Fellesskapet, er uavhengige, objektive og av tilstrekkelig god kvalitet.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Kredittvurderingsbyråer spiller en viktig rolle i de globale verdipapir- og bankmarkedene ettersom investorer, låntakere, utstedere og offentlige myndigheter lar byråenes kredittvurderinger danne en del av beslutningsgrunnlaget ved investerings- og finansieringsbeslutninger. Kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak, foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og tjenestepensjonsforetak kan bruke kredittvurderingene som utgangspunkt for å beregne sine kapitalkrav med hensyn til solvens eller for å beregne risiko i forbindelse med investeringsvirksomhet. Kredittvurderinger har følgelig stor betydning for markedenes virkemåte samt for investorers og forbrukeres tillit. Det er derfor viktig at kredittvurderingsvirksomhet utøves i samsvar med prinsippene om integritet, gjennomsiktighet, ansvar og

2) For tiden har de fleste kredittvurderingsbyråer hovedkontor utenfor Fellesskapet. De fleste medlemsstatene har ikke rettsregler for kredittvurderingsbyråers virksomhet eller vilkårene for å utstede kredittvurderinger. Til tross for kredittvurderingsbyråenes store betydning for finansmarkedenes virkemåte, omfattes de bare på begrensede områder av Fellesskapets regelverk, bl.a. europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF av 28. januar 2003 om innsidehandel og markedsmanipulering⁽⁴⁾. Kredittvurderingsbyråer omhandles også i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽⁵⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/49/EF av 14. juni 2006 om verdipapirforetaks og kredittinstitusjoners kapitaldekningsgrad⁽⁶⁾. Det bør derfor fastsettes regler som sikrer at alle kredittvurderinger som utstedes av kredittvurderingsbyråer registrert i Fellesskapet, er av tilstrekkelig god kvalitet og utstedes av kredittvurderingsbyråer som er underlagt strenge krav. Kommisjonen kommer til å fortsette samarbeidet med sine internasjonale partnere for å sikre at det blir størst mulig samsvar mellom reglene som får anvendelse på kredittvurderingsbyråer. Det bør være mulig å unnta fra denne forordning visse sentralbanker som utsteder kredittvurderinger, forutsatt at de oppfyller relevante og gjeldende vilkår for å sikre kredittvurderingsvirksomhetens uavhengighet og integritet, og at disse vilkårene er like strenge som kravene fastsatt i denne forordning.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 20/2012 av 10. februar 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 34 av 21.6.2012, s. 31.

⁽¹⁾ Uttalelse avgitt 13. mai 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 115 av 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 23. april 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 27. juli 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 96 av 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 201.

- 3) Denne forordning bør ikke innebære en generell plikt til å kredittvurdere finansielle instrumenter eller finansielle forpliktelser i henhold til denne forordning. Den bør særlig ikke forplikte foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som definert i rådsdirektiv 85/611/EØF av 20. desember 1985 om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (UCITS)⁽¹⁾ eller tjenestepensjonsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak⁽²⁾ til å investere bare i finansielle instrumenter som er kredittvurdert i henhold til denne forordning.
- 4) Denne forordning bør ikke innebære en generell plikt for finansinstitusjoner eller investorer til å investere bare i verdipapirer som det er offentliggjort et prospekt for i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering⁽³⁾ og kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og deres format, innlemming av opplysninger ved henvisning og offentliggjøring av slike prospekter samt annonsering⁽⁴⁾, og som kredittvurderes i henhold til denne forordning. Videre bør denne forordning ikke kreve at utstedere, tilbydere eller personer som søker om opptak til notering på et regulert marked, innhenter kredittvurderinger for verdipapirer som er underlagt kravet om å offentliggjøre et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004.
- 5) Et prospekt som offentliggjøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, bør inneholde nøyaktige og tydelige opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen av de respektive verdipapirene er utstedt av et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning. Ingenting i denne forordning bør imidlertid være til hinder for at personer som er ansvarlige for å offentliggjøre et prospekt i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, tar med andre vesentlige opplysninger i prospektet, herunder kredittvurderinger utstedt i tredjestater samt tilknyttede opplysninger.
- 6) I tillegg til å utstede kredittvurderinger og utøve kredittvurderingsvirksomhet bør kredittvurderingsbyråer kunne yte tilleggstjenester på forretningsmessig grunnlag. Tilleggstjenestene bør ikke undergrave uavhengigheten eller integriteten til byråenes kredittvurderingsvirksomhet.
- 7) Denne forordning bør få anvendelse på kredittvurderinger som utstedes av kredittvurderingsbyråer registrert i Fellesskapet. Hovedmålet med forordningen er å verne finansmarkedenes stabilitet og investorene. Kredittpoengvurderinger, kredittskårssystemer og lignende vurderinger som gjelder forpliktelser i forbindelse med kunde-, handels- eller bransjeforhold, bør ikke omfattes av denne forordning.
- 8) Kredittvurderingsbyråer bør på frivillig basis anvende de grunnleggende atferdsreglene for kredittvurderingsbyråer som er utarbeidet av Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirirområdet (heretter kalt «IOSCO-reglene»). I en melding fra Kommisjonen fra 2006 om kredittvurderingsbyråer⁽⁵⁾ ble Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn (CESR), nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/77/EF⁽⁶⁾, oppfordret til å overvåke overholdelsen av IOSCO-reglene og årlig avgir rapport til Kommisjonen.
- 9) Det europeiske råd vedtok på sitt møte 13. og 14. mars 2008 en rekke tiltak for å gjøre noe med de største svakhetene som er påvist i finanssystemet. Et av målene var å bedre markedets virkemåte og insentivordninger, herunder kredittvurderingsbyråenes rolle.
- 10) Kredittvurderingsbyråene anses for det første for ikke tidlig nok å ha latt kredittvurderingene gjenspeile de forverrede markedsforholdene, og for det andre for ikke å ha justert kredittvurderingene tidsnok da krisen i markedet forverret seg. Disse manglene kan best utbedres gjennom tiltak som gjelder interessekonflikter, kredittvurderingenes kvalitet, kredittvurderingsbyråenes gjennomsiktighet og internstyring, samt overvåking av kredittvurderingsbyråenes virksomhet. Brukerne av kredittvurderinger bør ikke stole blindt på dem, men så langt som mulig foreta egne analyser og alltid vise behørig aktsomhet når det gjelder kredittvurderingenes pålitelighet.
- 11) Det må fastsettes et felles regelverk for å bedre kvaliteten på kredittvurderinger, særlig kvaliteten på kredittvurderinger som skal brukes av finansinstitusjoner og personer som omfattes av harmoniserte regler i Fellesskapet. Uten slike felles regler vil det være en risiko for at medlemsstatene treffer ulike tiltak på nasjonalt plan som vil kunne ha direkte negativ innvirkning på og skape hindringer for et velfungerende indre marked, ettersom kredittvurderingsbyråer som utsteder kredittvurderinger til bruk for finansinstitusjoner i Fellesskapet, da vil være underlagt ulike regler i de ulike medlemsstatene. Ulike kvalitetskrav til kredittvurderinger vil også kunne føre til ulikheter i investor- og forbrukervernet. Brukere bør dessuten kunne sammenligne kredittvurderinger utstedt i Fellesskapet med kredittvurderinger som er utstedt internasjonalt.

⁽¹⁾ EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3. Direktivet erstattes med virkning fra 1. juli 2011 med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64.

⁽⁴⁾ EUT L 149 av 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 59 av 11.3.2006, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT L 25 av 29.1.2009, s. 18.

- 12) Denne forordning bør ikke påvirke måten kredittvurderinger brukes på av andre personer enn dem som omhandles i denne forordning.
- 13) Det er ønskelig at kredittvurderinger som utstedes i tredjestater, kan brukes til reguleringsformål i Fellesskapet, forutsatt at de oppfyller krav som er like strenge som kravene fastsatt i denne forordning. Ved denne forordning innføres en godkjenningsordning, slik at kredittvurderingsbyråer som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med bestemmelsene i fellesskapsretten, kan godkjenne kredittvurderinger utstedt i tredjestater. Når kredittvurderingsbyråer godkjenner kredittvurderinger utstedt i tredjestater, bør de fastsette og løpende overvåke om kredittvurderingsvirksomheten som fører til utstedelse av slike kredittvurderinger, oppfyller krav til utstedelse av kredittvurderinger som er like strenge som kravene fastsatt i denne forordning, og som gjør at samme mål og virkninger oppnås i praksis.
- 14) For å ta hensyn til bekymringen for at manglende etablering i Fellesskapet kan utgjøre et alvorlig hinder for et effektivt tilsyn, som er av vesentlig interesse for finansmarkedene i Fellesskapet, bør en slik godkjenningsordning innføres for kredittvurderingsbyråer som er tilknyttet eller har et nært samarbeid med kredittvurderingsbyråer etablert i Fellesskapet. I visse tilfeller kan det imidlertid være nødvendig å justere kravet om fysisk tilstedeværelse i Fellesskapet, særlig for mindre kredittvurderingsbyråer fra tredjestater uten tilstedeværelse eller tilknytning i Fellesskapet. Det bør derfor opprettes en særskilt tillatelsesordning for slike kredittvurderingsbyråer, forutsatt at de ikke er systemviktige for finansmarkedenes stabilitet eller integritet i en eller flere medlemsstater.
- 15) Tillatelse bør være mulig etter at Kommisjonen har fastsatt at de rettslige og tilsynsmessige rammene i en tredjestat er likeverdige med kravene i denne forordning. Den planlagte ordningen for likeverdighet bør ikke automatisk gi adgang til Fellesskapet, men gjøre det mulig for kvalifiserte kredittvurderingsbyråer fra en tredjestat å bli vurdert i hvert enkelt tilfelle og bli unntatt fra noen av de organisatoriske kravene til kredittvurderingsbyråer som driver virksomhet i Fellesskapet, herunder kravet om fysisk tilstedeværelse i Fellesskapet.
- 16) Denne forordning bør også inneholde krav om at kredittvurderingsbyråer i tredjestater oppfyller kriterier som er generelle forutsetninger for integritet i deres kredittvurderingsvirksomhet, for å forhindre at vedkommende myndigheter eller andre offentlige myndigheter i tredjestater griper inn i kredittvurderingenes innhold, og for å sørge for en passende strategi for håndtering av interessekonflikter, en rotasjonsordning for kredittvurderingsanalytikere samt regelmessig og løpende offentliggjøring av opplysninger.
- 17) En annen viktig forutsetning for en velfungerende godkjenningsordning og en likeverdighetsordning er at det finnes gode samarbeidsavtaler mellom vedkommende myndigheter i hjemstatene og de berørte vedkommende myndigheter for kredittvurderingsbyråer i tredjestater.
- 18) Et kredittvurderingsbyrå som har godkjent kredittvurderinger utstedt i en tredjestat, bør ha det hele og fulle ansvar for de godkjente kredittvurderingene og for at vilkårene for godkjenning i denne forordning er oppfylt.
- 19) Denne forordning bør ikke få anvendelse på kredittvurderinger som et kredittvurderingsbyrå utsteder etter en individuell bestilling og utelukkende til personen som bestilte dem, og som ikke er beregnet på offentliggjøring eller distribuering til abonnenter.
- 20) Investeringsanalyser, investeringsanbefalinger og andre uttalelser om en verdi eller en pris for et finansielt instrument eller en finansiell forpliktelse, bør ikke anses som kredittvurderinger.
- 21) En kredittvurdering utstedt uoppfordret, det vil si en kredittvurdering som ikke utstedes på anmodning fra utstederen eller den kredittvurderte enheten, bør være tydelig angitt som sådan og på en passende måte skille seg fra bestilte kredittvurderinger.
- 22) For å forebygge mulige interessekonflikter bør kredittvurderingsbyråer konsentrere sin forretningsvirksomhet om utstedelse av kredittvurderinger. Et kredittvurderingsbyrå bør ikke ha tillatelse til å yte konsulent- eller rådgivningstjenester. Særlig bør et kredittvurderingsbyrå ikke komme med forslag eller anbefalinger om utforming av strukturerte finansielle instrumenter. De bør imidlertid kunne yte tilleggstjenester når dette ikke kan skape interessekonflikter med utstedelsen av kredittvurderinger.
- 23) Kredittvurderingsbyråer bør bruke vurderingsmetoder som er strenge, systematiske, kontinuerlige og underlagt validering basert på historisk erfaring og etterkontroll («back-testing»). Nevnte krav bør likevel ikke kunne begrunne en inngripen fra vedkommende myndigheter og medlemsstatene når det gjelder kredittvurderingenes innhold og vurderingsmetodene. Dessuten bør kravet om at kredittvurderingsbyråer minst en gang i året skal gjennomgå kredittvurderingene, ikke påvirke deres plikt til å overvåke kredittvurderingene løpende og gjennomgå dem på nytt når det er nødvendig. Disse kravene bør ikke anvendes på en måte som hindrer nye kredittvurderingsbyråers inntreden på markedet.
- 24) Kredittvurderinger bør være velbegrunnede og ordentlig dokumentert for å unngå tvil om deres pålitelighet.
- 25) Kredittvurderingsbyråer bør offentliggjøre opplysninger om de metodene, modellene og grunnleggende forutsetningene som brukes i kredittvurderingsvirksomheten. Opplysningene som offentliggjøres om modeller, bør være så detaljerte at brukere av kredittvurderinger får tilstrekkelig informasjon, slik at de selv kan vise behørig aktsomhet når de vurderer om de kan stole på kredittvurderingene eller ikke. Offentliggjøring av opplysninger om modeller bør imidlertid ikke avsløre følsomme forretningsopplysninger eller i alvorlig grad hindre nyskaping.

- 26) Kredittvurderingsbyråer bør innføre passende interne retningslinjer og rutiner med hensyn til ansatte eller andre personer som deltar i kredittvurderingsarbeidet, for å hindre, påvise, løse eller håndtere samt opplyse om eventuelle interessekonflikter samt hele tiden sikre kvalitet, integritet og grundighet i arbeidet med kredittvurderinger og gjennomgåelsen av dem. Retningslinjene og rutineene bør særlig omfatte internkontrollordninger og avdelingen for kontroll med overholdelse.
- 27) Kredittvurderingsbyråer bør unngå interessekonflikter og, dersom de ikke kan unngås, håndtere dem effektivt for å sikre byråets uavhengighet. De bør opplyse om eventuelle interessekonflikter i god tid. De bør også dokumentere alle betydelige trusler mot byråets uavhengighet eller uavhengigheten til byråets ansatte eller andre personer som deltar i kredittvurderingsprosessen, samt forholdsreglene som er tatt for å redusere truslene.
- 28) Et kredittvurderingsbyrå eller en gruppe av kredittvurderingsbyråer bør ha ordninger for god foretaksstyring. Når de fastsetter ordningene for god foretaksstyring, bør kredittvurderingsbyrået eller gruppen av kredittvurderingsbyråer ta hensyn til behovet for å sikre at det utstedes kredittvurderinger som er uavhengige, objektive og av tilstrekkelig god kvalitet.
- 29) For å sikre at kredittvurderingsprosessen foregår uavhengig av kredittvurderingsbyråets forretningsinteresser som foretak, bør kredittvurderingsbyrået påse at minst en tredel, men ikke færre enn to av medlemmene av styret eller tilsynsorganet er uavhengige i samsvar med avsnitt III nr. 13 i kommisjonsrekommendasjon 2005/162/EF av 15. februar 2005 om rollen til styremedlemmer uten ledelsesansvar og medlemmer av tilsynsorganer i børsnoterte selskaper og om styrets eller tilsynsorganets komiteer⁽¹⁾. Dessuten må flertallet av den øverste ledelsen, herunder alle uavhengige medlemmer av styret eller tilsynsorganet, ha tilstrekkelig sakkunnskap om relevante områder innenfor finansielle tjenester. Lederen for avdelingen for kontroll med overholdelse bør jevnlig rapportere om utførelsen av sine oppgaver til den øverste ledelsen og til de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet.
- 30) For å unngå interessekonflikter bør godtgjøringen til uavhengige medlemmer av styret eller tilsynsorganet ikke være avhengig av kredittvurderingsbyråets driftsresultater.
- 31) Et kredittvurderingsbyrå bør i sin kredittvurderingsvirksomhet bruke et tilstrekkelig antall ansatte med egnet kunnskap og nok erfaring. Særlig bør byrået sikre at tilstrekkelige personalressurser og midler settes av til å utstede, overvåke og ajourføre kredittvurderinger.
- 32) For å ta hensyn til de særlige forholdene i kredittvurderingsbyråer med færre enn 50 ansatte bør vedkommende myndigheter kunne unnta slike kredittvurderingsbyråer fra visse av pliktene i denne forordning med hensyn til rollen til de uavhengige medlemmene av tilsynsorganet, avdelingen for kontroll med overholdelse og rotasjonsordningen, forutsatt at disse kredittvurderingsbyråene kan dokumentere at de oppfyller bestemte vilkår. Vedkommende myndigheter bør særlig undersøke om størrelsen på et kredittvurderingsbyrå er blitt fastsatt med henblikk på at kredittvurderingsbyrået eller en gruppe av kredittvurderingsbyråer skal unngå å oppfylle kravene i denne forordning. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter bør anvende unntak på en slik måte at de unngår risikoen for å fragmentere det indre marked, og slik at de sikrer en ensartet anvendelse av fellesskapsretten.
- 33) Langvarige forbindelser med de samme kredittvurderte enhetene eller deres tilknyttede tredjemenn kan undergrave uavhengigheten til kredittvurderingsanalytikere og personer som godkjenner kredittvurderinger. Disse analytikerne og personene bør derfor omfattes av en passende rotasjonsordning som sikrer en gradvis utskifting av analysegrupper og kredittvurderingskomiteer.
- 34) Kredittvurderingsbyråer bør sikre at metoder, modeller og grunnleggende forutsetninger, f.eks. matematiske og korrelasjonsmessige forutsetninger, som benyttes ved fastsettelsen av kredittvurderinger, på passende måte holdes à jour og regelmessig gjennomgås i sin helhet, samt at beskrivelsene deres offentliggjøres på en måte som gir mulighet for en omfattende gjennomgåelse. I tilfeller der mangel på pålitelige opplysninger eller kompleksiteten til en ny type finansielt instrument, særlig strukturerte finansielle instrumenter, reiser alvorlig tvil om hvorvidt kredittvurderingsbyrået kan utstede en troverdig kredittvurdering, bør kredittvurderingsbyrået avstå fra å utstede en kredittvurdering, eller det bør trekke tilbake en eksisterende kredittvurdering. Endringer i kvaliteten på de opplysningene som er tilgjengelige for å overvåke en eksisterende kredittvurdering, bør offentliggjøres sammen med gjennomgåelsen, og kredittvurderingen bør eventuelt endres.
- 35) For å sikre kredittvurderingenes kvalitet bør kredittvurderingsbyråer treffe tiltak for å sikre at opplysningene som kredittvurderingene bygger på, er pålitelige. For dette formål bør kredittvurderingsbyråer blant annet kunne vurdere å benytte seg av uavhengig reviderte regnskaper og offentlige erklæringer, kontroller gjennomført av velrenommerede tredjemenn, vilkårlige stikkprøver foretatt av kredittvurderingsbyråene selv av de opplysningene de mottar, eller kontraktbestemmelser som tydelig angir at den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemenn kan stilles til ansvar dersom opplysninger som gis i henhold til kontrakten, gis med viten om at de er vesentlig uriktige eller villedende, eller dersom den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemenn unnlater å vise behørig aktsomhet med hensyn til nøyaktigheten av de opplysningene som leveres i henhold til kontrakten.

⁽¹⁾ EUT L 52 av 25.2.2005, s. 51.

- 36) Denne forordning berører ikke kredittvurderingsbyråers plikt til å sikre fysiske personer personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾.
- 37) Kredittvurderingsbyråer må opprette egnede framgangsmåter for den regelmessige gjennomgåelsen av metodene, modellene og de grunnleggende forutsetningene de bruker, for at disse på en tilfredsstillende måte skal kunne gjenspeile de endrede forholdene i de underliggende verdipapirmarkedene. For å sikre gjennomsiktighet bør alle vesentlige endringer i kredittvurderingsbyråers metoder og praksis, framgangsmåter og prosesser offentliggjøres innen de trer i kraft, med mindre kredittvurderingene på grunn av ekstreme markedsforhold må endres umiddelbart.
- 38) Et kredittvurderingsbyrå bør alltid offentliggjøre passende varsler om risiko, herunder en følsomhetsanalyse av de relevante forutsetningene. Av analysen bør det framgå hvordan ulike former for markedsutvikling som har innvirkning på modellens parametere, kan påvirke endringer i kredittvurderinger (for eksempel volatilitet). Kredittvurderingsbyrået bør sikre at opplysninger om historiske misligholdsrater for deres kredittvurderingskategorier er kontrollerbare og målbare og danner et tilstrekkelig grunnlag for berørte parter til å forstå de historiske resultatene for hver vurderingskategori samt om og eventuelt hvordan vurderingskategoriene har endret seg. Dersom en historisk misligholdsrate på grunn av kredittvurderingens art eller andre forhold blir uegnet, statistisk ugyldig eller på annen måte kan villede brukerne av kredittvurderingen, bør kredittvurderingsbyrået sørge for en passende avklaring. Disse opplysningene bør så langt som mulig være sammenlignbare med andre modeller som brukes i bransjen, slik at investorene får mulighet til å sammenligne resultater fra flere kredittvurderingsbyråer.
- 39) For å gjøre kredittvurderinger mer gjennomsiktige og bidra til vernet av investorer bør CESR opprette et sentralt datalager med opplysninger om kredittvurderingsbyråers tidligere resultater og om tidligere utstedte kredittvurderinger. Kredittvurderingsbyråer bør gi opplysninger til datalageret i standardisert form. CESR bør gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten og hvert år offentliggjøre et sammendrag av de viktigste utviklingstrekkene.
- 40) Under visse forhold kan strukturerte finansielle instrumenter ha andre virkninger enn tradisjonelle gjeldsinstrumenter for foretak. Det kan virke villedende for investorene dersom samme vurderingskategori anvendes for begge typer instrumenter uten ytterligere forklaring. Kredittvurderingsbyråer bør spille en viktig rolle med hensyn til å bevisstgjøre brukerne av kredittvurderinger om særegenhetene ved strukturerte finansielle produkter i forhold til tradisjonelle produkter.
- Kredittvurderingsbyråer bør derfor tydelig skille mellom kredittvurderingskategorier som brukes når de vurderer strukturerte finansielle instrumenter, og vurderingskategorier som brukes når de vurderer andre finansielle instrumenter eller finansielle forpliktelser, ved å føye et passende symbol til vurderingskategorien.
- 41) Kredittvurderingsbyråer bør treffe tiltak for å unngå situasjoner der utstedere anmoder flere kredittvurderingsbyråer om en foreløpig vurdering av et bestemt strukturert finansielt instrument for at de skal kunne velge det byrået som gir best kredittvurdering av produktet de har til hensikt å tilby. Også utstedere bør unngå slik praksis.
- 42) Kredittvurderingsbyråer bør føre et register over sine kredittvurderingsmetoder og regelmessig ajourføre endringer i dem samt føre et register over de viktigste elementene i dialogen mellom kredittvurderingsanalytikerne og den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemenn.
- 43) For å sikre et høyt nivå for investor- og forbrukertillit til det indre marked bør kredittvurderingsbyråer som utsteder kredittvurderinger i Fellesskapet, omfattes av en registreringsordning. Registrering er den viktigste forutsetningen for at kredittvurderingsbyråer skal kunne utstede kredittvurderinger til reguleringsformål i Fellesskapet. Det må derfor fastsettes harmoniserte vilkår og framgangsmåter for innvilgelse, midlertidig oppheving og tilbakekalling av denne registreringen.
- 44) Denne forordning bør ikke erstatte den gjeldende framgangsmåten for anerkjennelse av eksterne kredittvurderingsinstitusjoner (ECAI) i samsvar med direktiv 2006/48/EF. Eksterne kredittvurderingsinstitusjoner som allerede er anerkjent i Fellesskapet, bør søke om registrering i samsvar med denne forordning.
- 45) Et kredittvurderingsbyrå som registreres av vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten, bør ha tillatelse til å utstede kredittvurderinger i hele Fellesskapet. Det må derfor opprettes én framgangsmåte for registrering for hvert kredittvurderingsbyrå, med virkning i hele Fellesskapet. Et kredittvurderingsbyrås registrering bør gjelde så snart registreringsbeslutningen fra vedkommende myndighet i hjemstaten har trådt i kraft i henhold til den relevante nasjonale lovgivning.
- 46) Det må opprettes ett enkelt kontaktpunkt for inngivelse av registreringssøknadene. CESR bør ta imot registreringssøknadene og sørge for at vedkommende myndigheter i samtlige medlemsstater underrettes om dem. CESR bør også gi råd til vedkommende myndigheter i hjemstaten om hvorvidt søknaden er fullstendig. Behandlingen av registreringssøknadene bør utføres på nasjonalt plan av den berørte vedkommende myndighet. For å kunne håndtere kredittvurderingsbyråer effektivt bør vedkommende myndigheter opprette fungerende nettverk («kollegier») som støttes av en effektiv IT-infrastruktur. CESR bør nedsette en underkomité som har som spesialområde kredittvurdering av de ulike eiendelsklassene som kredittvurderingsbyråene vurderer.

(1) EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

- 47) Visse kredittvurderingsbyråer består av flere rettssubjekter som til sammen danner en gruppe av kredittvurderingsbyråer. Ved registrering av hvert av byråene som inngår i en slik gruppe, bør vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene samordne behandlingen av søknader som er inngitt av kredittvurderingsbyråer som inngår i samme gruppe, samt beslutningstakingen med hensyn til innvilgelse av registrering. Det bør likevel være mulig å avslå å registrere et kredittvurderingsbyrå innenfor en gruppe av kredittvurderingsbyråer når det aktuelle byrået ikke oppfyller kravene til registrering, mens andre medlemmer av gruppen oppfyller alle kravene til registrering i henhold til denne forordning. Ettersom kollegiet ikke bør ha myndighet til å treffe rettslig bindende beslutninger, bør vedkommende myndigheter i hjemstatene til medlemmene av gruppen av kredittvurderingsbyråer hver og en treffe en enkeltbeslutning om kredittvurderingsbyrået som er etablert på den berørte medlemsstatens territorium.
- 48) Kollegiet bør være et effektivt sted for utveksling av tilsynsopplysninger mellom vedkommende myndigheter, samordning av virksomhet og tilsynstiltak som kreves for et effektivt tilsyn med kredittvurderingsbyråer. Kollegiet bør særlig gjøre det lettere å kontrollere om vilkår er oppfylt med hensyn til godkjenning av kredittvurderinger utstedt i tredjestater, tillatelse, utkontrakteringsordninger og unntak fastsatt i denne forordning. Kollegiets virksomhet bør bidra til en harmonisert anvendelse av bestemmelsene i denne forordning og til en tilnærming av tilsynspraksis.
- 49) For å bedre den praktiske samordningen av kollegiets virksomhet bør medlemmene av kollegiet innbyrdes velge en koordinator. Koordinatoren bør lede kollegiets møter, utarbeide kollegiets skriftlige samordningsrutiner og samordne kollegiets virksomhet. Under registreringsprosessen bør koordinatoren vurdere behovet for å forlenge fristen for behandling av søknader, samordne behandlingen og samarbeide nært med CESR.
- 50) I november 2008 opprettet Kommisjonen en høynivågruppe som fikk i oppgave å vurdere den framtidige strukturen for tilsyn innenfor finansielle tjenester i Europa, herunder rollen til CESR.
- 51) Dagens tilsynsstruktur bør ikke anses som en langsiktig løsning på tilsynet med kredittvurderingsbyråer. Kollegier av vedkommende myndigheter, som forventes å effektivisere tilsynssamarbeidet og tilnærmingen på dette området innenfor Fellesskapet, er et betydelig framskritt, men kan ikke erstatte alle fordelene ved et mer konsolidert tilsyn med kredittvurderingsbransjen. Krisen i de internasjonale finansmarkedene har tydelig vist at det er hensiktsmessig å undersøke nærmere behovet for utstrakte reformer av regulerings- og tilsynsmodellen for Fellesskapets finanssektor. For å kunne oppnå den nødvendige grad av tilnærming og samarbeid innenfor tilsyn i Fellesskapet, og for å underbygge stabiliteten i finanssystemet, er det påkrevd med ytterligere og utstrakte reformer av regulerings- og tilsynsmodellen for Fellesskapets finanssektor, og disse bør snarest mulig framlegges for Kommisjonen, idet det tas behørig hensyn til konklusjonene som ble framlagt av ekspertgruppen under ledelse av Jaques de Larosière 25. februar 2009. Kommisjonen bør så snart som mulig, og i alle tilfeller innen 1. juli 2010, underrette Europaparlamentet, Rådet og andre berørte institusjoner om eventuelle resultater i den forbindelse, og den bør framlegge de forslagene til regelverk som er nødvendige for å utbedre manglene som er påvist med hensyn til ordninger for tilsynssamordning og tilsynssamarbeid.
- 52) Vesentlige endringer i godkjenningsordningen, utkontrakteringsordninger samt etablering og avvikling av filialer bør blant annet anses som betydelige endringer av vilkårene for førstegangsregistrering av et kredittvurderingsbyrå.
- 53) Tilsynet med kredittvurderingsbyråer bør føres av vedkommende myndighet i hjemstaten i samarbeid med vedkommende myndigheter i de øvrige berørte medlemsstatene, idet de gjør bruk av det relevante kollegiet og holder CESR behørig underrettet.
- 54) Muligheten vedkommende myndighet i hjemstaten og andre medlemmer av det relevante kollegiet har til å vurdere og overvåke om et kredittvurderingsbyrå oppfyller pliktene i denne forordning, bør ikke begrenses av eventuelle utkontrakteringsordninger som det berørte kredittvurderingsbyrået har inngått avtale om. Kredittvurderingsbyrået bør fortsatt være ansvarlig for å overholde alle sine plikter i henhold til denne forordning når det benytter seg av utkontrakteringsordninger.
- 55) For å opprettholde et høyt nivå for investor- og forbrukertillit og muliggjøre løpende tilsyn med kredittvurderinger som utstedes i Fellesskapet, bør kredittvurderingsbyråer med hovedkontor utenfor Fellesskapet bli pålagt å opprette et datterforetak i Fellesskapet, slik at det blir mulig å føre effektivt tilsyn med deres virksomhet i Fellesskapet og bruke godkjenningsordningen effektivt. Det bør også oppmuntres til inntreden av nye aktører på markedet for kredittvurderinger.
- 56) Vedkommende myndigheter bør kunne utøve den myndighet som er fastsatt i denne forordning med hensyn til kredittvurderingsbyråer, personer som deltar i kredittvurderingsvirksomhet, kredittvurderte enheter og tilknyttede tredjemenn, tredjemenn som kredittvurderingsbyråene har utkontraktert visse funksjoner eller oppgaver til, og andre personer som på annen måte er tilknyttet eller forbundet med kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsvirksomhet. Blant disse personene bør være aksjeeiere eller medlemmer av styre eller tilsynsorganer i kredittvurderingsbyråer og kredittvurderte enheter.
- 57) Bestemmelsene i denne forordning om tilsynsavgifter bør ikke berøre anvendelsen av relevante bestemmelser i nasjonal lovgivning om tilsynsavgifter eller lignende avgifter.

- 58) Det bør opprettes en ordning for å sikre effektiv håndheving av denne forordning. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter bør råde over tilstrekkelige midler til å sikre at kredittvurderinger som utstedes i Fellesskapet, utstedes i samsvar med denne forordning. Anvendelsen av disse tilsynstiltakene bør alltid samordnes med det relevante kollegium. Tiltak som tilbakekalling av registrering eller midlertidig oppheving av bruken av kredittvurderinger til reguleringsformål bør iverksettes når de anses å stå i et rimelig forhold til den manglende oppfyllelsen av pliktene i henhold til denne forordning. Vedkommende myndigheter bør ved utøvelsen av sin tilsynsmyndighet ta behørig hensyn til investorenes interesser og markedsstabiliteten. Ettersom det bør sikres at kredittvurderingsbyråer bevarer sin uavhengighet når de utsteder kredittvurderinger, bør verken vedkommende myndigheter eller medlemsstatene gripe inn når det gjelder kredittvurderingenes innhold eller de metodene som kredittvurderingsbyråene bruker for å utarbeide kredittvurderinger, for å unngå utilbørlig påvirkning på kredittvurderingene. Dersom et kredittvurderingsbyrå utsettes for press, bør det underrette Kommisjonen og CESR. Kommisjonen bør i hvert enkelt tilfelle undersøke om det må treffes ytterligere tiltak overfor den berørte medlemsstaten på grunn av manglende oppfyllelse av pliktene i denne forordning.
- 59) Det bør sikres at beslutningstakingen nevnt i denne forordning bygger på et nært samarbeid mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter, og beslutning om registrering bør derfor gjøres på grunnlag av en avtale. Dette er en nødvendig forutsetning for en effektiv registreringsprosess og et effektivt tilsyn. Beslutningstakingen bør være effektiv, rask og bygge på konsensus.
- 60) For å oppnå et effektivt tilsyn og unngå dobbeltarbeid bør medlemsstatenes vedkommende myndigheter samarbeide.
- 61) Det er også viktig å sørge for utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsyn med kredittvurderingsbyråer i henhold til denne forordning, og vedkommende myndigheter som overvåker finansinstitusjoner, særlig de som har ansvar for finanstilsyn eller for finansiell stabilitet i medlemsstatene.
- 62) Andre vedkommende myndigheter i medlemsstatene enn vedkommende myndighet i hjemstaten bør kunne gripe inn og treffe passende tilsynstiltak etter å ha underrettet CESR og vedkommende myndighet i hjemstaten samt etter samråd med det relevante kollegiet, dersom de har fastslått at et registrert kredittvurderingsbyrå hvis vurderinger brukes på deres territorium, ikke oppfyller pliktene som følger av denne forordning.
- 63) Med mindre denne forordning fastsetter en særlig framgangsmåte for registrering, tillatelse eller tilbakekalling av registrering eller tillatelse, vedtakelse av tilsynstiltak og utøvelse av tilsynsmyndighet, bør den nasjonale lovgivning som regulerer slike framgangsmåter, herunder språk, taushetsplikt og lovfestede yrkesmessige privilegier, få anvendelse, og kredittvurderingsbyråers og andre personers rettigheter i henhold til denne lovgivningen bør ikke berøres.
- 64) Det er nødvendig å forbedre samordningen av vedkommende myndigheters myndighet for å oppnå en likeverdig håndheving i hele det indre marked.
- 65) CESR bør sikre en ensartet anvendelse av denne forordning. CESR bør forbedre og lette samarbeidet og samordningen mellom vedkommende myndigheter i tilsynsvirksomheten og ved behov utarbeide retningslinjer. CESR bør derfor innføre en meklingsordning og en fagfellevurdering for å sikre at vedkommende myndigheter har en ensartet tilnærming.
- 66) Medlemsstatene bør fastsette regler for sanksjonene som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende, og de bør minst omfatte tilfeller av alvorlig yrkesmessig forsømmelse og manglende behørig aktsomhet. Det bør være mulig for medlemsstatene å fastsette administrative eller strafferettslige sanksjoner. CESR bør utarbeide retningslinjer for en ensartet praksis i forbindelse med slike sanksjoner.
- 67) All utveksling eller overføring av opplysninger mellom vedkommende myndigheter, andre myndigheter, organer eller personer bør skje i samsvar med reglene for overføring av personopplysninger som fastsatt i direktiv 95/46/EF.
- 68) Denne forordning bør også inneholde bestemmelser om utveksling av opplysninger med vedkommende myndigheter i tredjestater, særlig dem som har ansvar for tilsynet med de kredittvurderingsbyråene som deltar i forbindelse med godkjenning og tillatelse.
- 69) Uten at det berører anvendelsen av Fellesskapets regelverk, bør alle krav mot kredittvurderingsbyråer i forbindelse med eventuelle overtredelser av bestemmelsene i denne forordning skje i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning om erstatningsansvar.
- 70) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 71) Kommisjonen bør særlig, idet det tas hensyn til den internasjonale utvikling, gis myndighet til å endre vedlegg I og II, som inneholder særlige kriterier for vurdering av et kredittvurderingsbyrås oppfyllelse av sine plikter med hensyn til intern organisering, arbeidsordning, personalbestemmelser, presentasjon av kredittvurderinger og offentliggjøring, og til å presisere eller endre kriteriene for å fastsette om tredjestaters rettslige og tilsynsmessige rammer er likeverdige med bestemmelsene i denne forordning. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, blant annet ved å utfylle dem med

(1) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

- 72) For å ta hensyn til den videre utviklingen på finansmarkedene bør Kommissjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport der den vurderer anvendelsen av denne forordning, særlig i hvilken grad kredittvurderingene brukes til reguleringsformål, samt om det er hensiktsmessig at kredittvurderingsbyrået mottar godtgjøring fra den kredittvurderte enheten. På grunnlag av denne vurderingen bør Kommissjonen framlegge egnede forslag til regelverk.
- 73) Kommissjonen bør også framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet der den vurderer tiltak for å oppmuntre utstedere til å bruke kredittvurderingsbyråer etablert i Fellesskapet for en del av sine kredittvurderinger, mulige alternativer til modellen der utstederen betaler, herunder opprettelse av et offentlig kredittvurderingsbyrå innenfor Fellesskapet, og tilnærming av nasjonale regler med hensyn til overtredelser av bestemmelsene i denne forordning. På grunnlag av denne vurderingen bør Kommissjonen framlegge egnede forslag til regelverk.
- 74) Kommissjonen bør også framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet der den vurderer utviklingen av rammereglene for regulering av og tilsyn med kredittvurderingsbyråer i tredjestater og virkningene av denne utviklingen og av overgangsbestemmelsene nevnt i denne forordning på stabiliteten i Fellesskapets finansmarkeder.
- 75) Ettersom målet for denne forordning, som er å sikre et høyt nivå for forbruker- og investorvern ved å fastsette en felles ramme for kvaliteten på de kredittvurderingene som skal utstedes i det indre marked, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene på grunn av den nåværende mangelen på nasjonal lovgivning på området og det forhold at de fleste kredittvurderingsbyråer er etablert utenfor Fellesskapet, og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning innføres felles reguleringsmetoder for å fremme integritet, gjennomsiktighet, ansvar, gode styringsmåter og pålitelighet i forbindelse med kredittvurderingsvirksomhet og dermed bidra til bedre kvalitet på de kredittvurderingene som utstedes i Fellesskapet, noe som i sin tur vil bidra til at det indre

marked virker på en tilfredsstillende måte, samtidig som det oppnås et høyt nivå for forbruker- og investorvern. Det fastsettes vilkår for utstedelse av kredittvurderinger og bestemmelser om kredittvurderingsbyråers organisasjon og atferd for å fremme deres uavhengighet og unngå interessekonflikter.

Artikkel 2

Virkeområde

- Denne forordning får anvendelse på kredittvurderinger som utstedes av kredittvurderingsbyråer registrert i Fellesskapet, og som offentliggjøres eller distribueres til abonnenter.
- Denne forordning får ikke anvendelse på
 - private kredittvurderinger som utstedes etter en individuell bestilling og utelukkende til personen som bestilte dem, og som ikke er beregnet på offentliggjøring eller distribuering til abonnenter,
 - kredittpoengvurderinger, kredittskårssystemer og lignende vurderinger som gjelder plikter i forbindelse med kunde-, handels- eller bransjeforhold,
 - kredittvurderinger som utstedes av eksportkredittbyråer i samsvar med nr. 1.3 i del 1 i vedlegg VI til direktiv 2006/48/EF, eller
 - kredittvurderinger som utstedes av sentralbankene, og som
 - ikke betales av den kredittvurderte enheten,
 - ikke offentliggjøres,
 - utstedes i samsvar med prinsipper, standarder og framgangsmåter som sikrer tilstrekkelig integritet og uavhengighet for kredittvurderingsvirksomhet i henhold til denne forordning, og
 - ikke gjelder finansielle instrumenter som er utstedt av de respektive sentralbankenes medlemsstater.
- Et kredittvurderingsbyrå skal søke om registrering etter denne forordning som et vilkår for å bli anerkjent som en ekstern kredittvurderingsinstitusjon i samsvar med del 2 i vedlegg VI til direktiv 2006/48/EF, med mindre det utsteder bare kredittvurderingene nevnt i nr. 2.
- For å sikre en ensartet anvendelse av nr. 2 bokstav d) kan Kommissjonen etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 38 nr. 3 og i samsvar med nr. 2 bokstav d) i denne artikkel på anmodning fra en medlemsstat gjøre et vedtak som fastsetter at en sentralbank oppfyller kravene i nevnte bokstav, og at dens kredittvurderinger derfor er unntatt fra anvendelsen av denne forordning.

Kommissjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre listen over de sentralbankene som omfattes av virkeområdet for nr. 2 bokstav d) i denne artikkel.

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:

- a) «kredittvurdering» en uttalelse om kredittverdigheten til en enhet, en gjeldsforpliktelse eller finansiell forpliktelse, et gjeldsinstrument, en preferanseaksje eller andre finansielle instrumenter, eller til en utsteder av en slik gjeldsforpliktelse eller finansiell forpliktelse, et slikt gjeldsinstrument, en slik preferanseaksje eller et slikt finansielt instrument, som utstedes ved hjelp av et etablert og definert klassifiseringssystem med kredittvurderingskategorier,
- b) «kredittvurderingsbyrå» en juridisk person hvis virksomhet omfatter utstedelse av kredittvurderinger på forretningsmessig grunnlag,
- c) «hjemstat» den medlemsstat der kredittvurderingsbyrået har sitt forretningskontor,
- d) «kredittvurderingsanalytiker» en person som utfører analyseoppgaver som er nødvendige for å utstede en kredittvurdering,
- e) «ledende kredittvurderingsanalytiker» den person som har hovedansvar for å utarbeide en kredittvurdering eller for å kommunisere med utstederen i forbindelse med en bestemt kredittvurdering, eller generelt sett for kredittvurdering av finansielle instrumenter som utstedes av denne utstederen, og eventuelt for utarbeiding av anbefalinger til kredittvurderingskomiteen med hensyn til en slik vurdering,
- f) «kredittvurdert enhet» en juridisk person hvis kredittverdighet vurderes direkte eller indirekte i kredittvurderingen, uansett om den har anmodet om vurderingen eller ikke, og uansett om den har levert opplysninger i den forbindelse eller ikke,
- g) «reguleringsformål» bruk av kredittvurderinger for det formål å overholde bestemmelser i Fellesskapets regelverk, slik det gjennomføres i medlemsstatenes nasjonale lovgivning,
- h) «kredittvurderingskategori» et symbol, for eksempel en bokstav eller et tall, eventuelt etterfulgt av ytterligere identifikasjonstegn, som brukes i en kredittvurdering for å angi en relativ grad av risiko for å skille mellom de risikoegenskapene som kjennetegner forskjellige typer kredittvurderte enheter, utstedere og finansielle instrumenter eller andre eiendeler,
- i) «tilknyttet tredjemann» den initiativtaker, formidler, organisator, forvalter eller enhver annen part som har kontakt med kredittvurderingsbyrået på vegne av en kredittvurdert enhet, herunder enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til den kredittvurderte enheten gjennom kontroll,
- j) «kontroll» forbindelsen mellom et morforetak og et datterforetak som beskrevet i artikkel 1 i rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 om konsoliderte regnskaper⁽¹⁾, eller en nær forbindelse mellom enhver fysisk eller juridisk person og et foretak,

⁽¹⁾ EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1.

- k) «finansielt instrument» et instrument som er oppført på listen i avsnitt C i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽²⁾,
 - l) «strukturert finansielt instrument» et finansielt instrument eller en annen eiendel som er resultatet av en verdipapiriseringstransaksjon eller –ordning nevnt i artikkel 4 nr. 36 i direktiv 2006/48/EF,
 - m) «gruppe av kredittvurderingsbyråer» en gruppe av foretak som er etablert i Fellesskapet, og som består av et morforetak og dets datterforetak i henhold til artikkel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF, eller av foretak som har tilknytning til hverandre i henhold til artikkel 12 nr. 1 i direktiv 83/349/EØF, og hvis virksomhet omfatter utstedelse av kredittvurderinger. Med hensyn til artikkel 4 nr. 3 bokstav a) skal en gruppe av kredittvurderingsbyråer også omfatte kredittvurderingsbyråer som er etablert i tredjestater,
 - n) «øverste ledelse» den eller de personer som faktisk leder kredittvurderingsbyråets virksomhet, samt styrets eller tilsynsorganets medlem eller medlemmer,
 - o) «kredittvurderingsvirksomhet» analyse av data og opplysninger samt vurdering, godkjenning, utstedelse og gjennomgåelse av kredittvurderinger.
2. Med hensyn til nr. 1 bokstav a) skal følgende ikke anses som kredittvurderinger:
- a) anbefalinger i henhold til artikkel 1 nr. 3 i kommisjonsdirektiv 2003/125/EF⁽³⁾,
 - b) investeringsanalyse som definert i artikkel 24 nr. 1 i direktiv 2006/73/EF⁽⁴⁾ og andre former for generelle anbefalinger, f.eks. «kjøp», «selg» eller «behold» i forbindelse med transaksjoner med finansielle instrumenter eller finansielle forpliktelser, eller
 - c) uttalelser om verdien på et finansielt instrument eller en finansiell forpliktelse.

Artikkel 4

Bruk av kredittvurderinger

1. Kredittinstitusjoner som definert i direktiv 2006/48/EF, verdipapirforetak som definert i direktiv 2004/39/EF, forsikringsforetak som omfattes av første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽⁵⁾, forsikringsforetak som definert

⁽²⁾ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 339 av 24.12.2003, s. 73.

⁽⁴⁾ Kommisjonsdirektiv 2006/73/EF av 10. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF med hensyn til organisatoriske krav til og vilkår for drift av verdipapirforetak samt definisjon av begreper for nevnte direktivs formål (EUT L 241 av 2.9.2006, s. 26).

⁽⁵⁾ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3.

i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁽¹⁾, gjenforsikringsforetak som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring⁽²⁾, foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som definert i direktiv 85/611/EØF og tjenestepensjonsforetak som definert i direktiv 2003/41/EF kan bruke kredittvurderinger til reguleringsformål bare dersom de er utstedt av kredittvurderingsbyråer som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning.

Når et prospekt som offentliggjøres i henhold til direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004, inneholder en henvisning til en eller flere kredittvurderinger, skal utstederen, tilbyderer eller personen som søker om opptak til notering på et regulert marked, sikre at prospektet også inneholder nøyaktige og tydelige opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen er utstedt av et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning.

2. Et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning, skal anses for å ha utstedt en kredittvurdering dersom kredittvurderingen er blitt offentliggjort på kredittvurderingsbyråets nettsted eller på annen måte, eller er blitt distribuert til abonnenter og presentert og offentliggjort i samsvar med pliktene i artikkel 10, og det tydelig framgår at kredittvurderingen er godkjent i samsvar med nr. 3 i denne artikkel.

3. Et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning, kan godkjenne en kredittvurdering utstedt i en tredjestat bare dersom kredittvurderingsvirksomheten som førte til utstedelsen av kredittvurderingen oppfyller følgende vilkår:

- a) Kredittvurderingsvirksomheten som fører til utstedelse av kredittvurderingen som skal godkjennes, utføres helt eller delvis av det godkjennende kredittvurderingsbyrået eller av kredittvurderingsbyråer som tilhører samme gruppe.
- b) Kredittvurderingsbyrået har kontrollert og kan fortløpende dokumentere overfor vedkommende myndigheter i hjemstaten at den kredittvurderingsvirksomhet som utøves av kredittvurderingsbyrået i en tredjestat, og som fører til utstedelse av de kredittvurderingene som skal godkjennes, oppfyller krav som er minst like strenge som kravene fastsatt i artikkel 6–12.
- c) Muligheten vedkommende myndighet i hjemstaten for det godkjennende kredittvurderingsbyrået eller kollegiet av vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 29 («kollegiet») har til å vurdere og overvåke om kredittvurderingsbyrået etablert i tredjestaten oppfyller kravene i bokstav b), er ikke begrenset.

d) Kredittvurderingsbyrået gjør på anmodning tilgjengelig for vedkommende myndighet i hjemstaten alle de opplysningene som er nødvendige for at vedkommende myndighet skal kunne føre løpende tilsyn med oppfyllelsen av kravene i denne forordning.

e) Det er en objektiv grunn til at kredittvurderingen skal utarbeides i en tredjestat.

f) Kredittvurderingsbyrået som er etablert i tredjestaten, er godkjent eller registrert samt underlagt tilsyn i tredjestaten.

g) Tredjestatens lovgivning hindrer tredjestatens vedkommende myndigheter og andre offentlige myndigheter i å gripe inn i kredittvurderingenes innhold og kredittvurderingsmetodene.

h) Det er innført en hensiktsmessig samarbeidsavtale mellom vedkommende myndighet i hjemstaten til det godkjennende kredittvurderingsbyrået og den relevante vedkommende myndighet for kredittvurderingsbyrået som er etablert i en tredjestat. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal sikre at slike samarbeidsavtaler minst angir

i) ordningen for utveksling av opplysninger mellom berørte vedkommende myndigheter, og

ii) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomheten, slik at vedkommende myndighet i det godkjennende kredittvurderingsbyråets hjemstat løpende kan overvåke kredittvurderingsvirksomheten som fører til utstedelsen av den godkjente kredittvurderingen.

4. En kredittvurdering som er godkjent i samsvar med nr. 3, skal anses som en kredittvurdering utstedt av et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning.

Et kredittvurderingsbyrå som er etablert i Fellesskapet og registrert i samsvar med denne forordning, skal ikke bruke en slik godkjenning med henblikk på å omgå kravene i denne forordning.

5. Et kredittvurderingsbyrå som i samsvar med nr. 3 har godkjent en kredittvurdering utstedt i en tredjestat, skal ha det hele og fulle ansvar for kredittvurderingen og for oppfyllelsen av vilkår angitt i nevnte nummer.

6. Dersom Kommisjonen i samsvar med artikkel 5 nr. 6 har anerkjent at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer er likeverdige med kravene i denne forordning, og samarbeidsavtalene nevnt i artikkel 5 nr. 7 fungerer, skal kredittvurderingsbyrået som godkjenner kredittvurderinger utstedt i tredjestaten, ikke lenger være forpliktet til å kontrollere eller dokumentere at vilkåret angitt i nr. 3 bokstav g) i denne artikkel er oppfylt.

⁽¹⁾ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1.

*Artikkel 5***Likeverdighet og tillatelse på grunnlag av likeverdighet**

1. Kredittvurderinger som gjelder enheter etablert i eller finansielle instrumenter utstedt i tredjestater, og som er utstedt av et kredittvurderingsbyrå etablert i en tredjestat, kan brukes i Fellesskapet i henhold til artikkel 4 nr. 1 uten at de godkjennes i samsvar med artikkel 4 nr. 3, forutsatt at

- a) kredittvurderingsbyrået er godkjent eller registrert samt underlagt tilsyn i tredjestaten,
- b) Kommisjonen har truffet en beslutning om likeverdighet i samsvar med nr. 6 i denne artikkel og dermed anerkjent at tredjestatens rettslige og tilsynsmessige rammer er likeverdige med kravene i denne forordning,
- c) samarbeidsavtalene nevnt i nr. 7 i denne artikkel fungerer,
- d) kredittvurderingene utstedt av kredittvurderingsbyrået samt byråets kredittvurderingsvirksomhet ikke er systemviktige for finansmarkedenes stabilitet eller integritet i en eller flere medlemsstater, og
- e) kredittvurderingsbyrået har tillatelse i samsvar med nr. 2 i denne artikkel.

2. Kredittvurderingsbyrået nevnt i nr. 1 kan søke om tillatelse. Søknaden skal framlegges for Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn (CESR) i samsvar med de relevante bestemmelsene i artikkel 15. Innen fem virkedager etter at søknaden om tillatelse er mottatt, skal CESR sende søknaden til vedkommende myndigheter i samtlige medlemsstater og oppfordre dem til å vurdere å bli medlem av det relevante kollegiet i samsvar med artikkel 29 nr. 3 bokstav b). Vedkommende myndigheter som beslutter å bli medlem av kollegiet, skal underrette CESR om dette innen ti virkedager etter at de har mottatt oppfordringen fra CESR. Vedkommende myndigheter som underretter CESR i samsvar med dette nummer, skal være medlemmer av kollegiet. Innen 20 virkedager etter at søknaden om tillatelse er mottatt, skal CESR utarbeide og offentliggjøre på sitt nettsted en liste over vedkommende myndigheter som er medlemmer av kollegiet. Innen ti virkedager etter offentliggjøringen skal medlemmene av kollegiet velge en koordinator i samsvar med kriteriene i artikkel 29 nr. 5. Etter opprettelsen av kollegiet skal dets sammensetning og funksjon omfattes av artikkel 29.

3. Søknaden om tillatelse skal behandles etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16. Beslutningen om tillatelse skal bygge på kriteriene i nr. 1 bokstav a)–d) i denne artikkel.

Beslutningen om tillatelse skal meldes og offentliggjøres i samsvar med artikkel 18.

4. Kredittvurderingsbyrået kan også søke separat om å bli unntatt

- a) på individuelt grunnlag fra plikten til å oppfylle noen eller samtlige krav i vedlegg I avsnitt A og artikkel 7 nr. 4 dersom det kan vise at kravene ikke står i forhold til virksomhetens

art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger,

- b) fra kravet om fysisk tilstedeværelse i Fellesskapet dersom et slikt krav vil være for tyngende og ikke stå i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger.

Ved vurdering av en slik søknad skal vedkommende myndigheter ta hensyn til størrelsen på det søkende kredittvurderingsbyrået, samtidig som det tas hensyn til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger, samt til virkningen av kredittvurderingsbyråets utstedte kredittvurderinger på finansmarkedenes stabilitet og integritet i en eller flere medlemsstater. På grunnlag av vurderingene kan vedkommende myndighet gi kredittvurderingsbyrået et slikt unntak.

5. Beslutninger om unntak i henhold til nr. 4 i denne artikkel skal være underlagt de relevante bestemmelser og framgangsmåter fastsatt i artikkel 16, med unntak av nr. 7 annet ledd i nevnte artikkel. Dersom medlemmene av det relevante kollegiet fortsatt ikke er kommet til enighet om hvorvidt kredittvurderingsbyrået skal gis unntak, skal koordinatoren treffe en fullt begrunnet beslutning.

For tillatelsesformål, herunder innvilgelse av unntak, og for tilsyn skal koordinatoren om nødvendig utføre oppgavene til vedkommende myndighet i hjemstaten.

6. Kommisjonen kan treffe en beslutning om likeverdighet etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 38 nr. 3 der det angis at en tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer sikrer at kredittvurderingsbyråer som er godkjent eller registrert i tredjestaten, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene i denne forordning og er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving i tredjestaten.

En tredjestats rettslige og tilsynsmessige rammer kan anses som likeverdige med denne forordning dersom rammene oppfyller minst følgende vilkår:

- a) kredittvurderingsbyråer i tredjestaten er underlagt krav om godkjenning eller registrering og løpende effektivt tilsyn og effektiv håndheving,
- b) kredittvurderingsbyråer i tredjestaten er underlagt rettslig bindende bestemmelser som er likeverdige med bestemmelsene i artikkel 6–12 og vedlegg I, og
- c) tredjestatens lovgivning hindrer tredjestatens tilsynsmyndigheter og andre offentlige myndigheter i å gripe inn i kredittvurderingenes innhold og kredittvurderingsmetodene.

Kommisjonen skal fastsette nærmere eller endre kriteriene fastsatt i annet ledd bokstav a)–c) for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 38 nr. 2.

7. Koordinatoren skal opprette samarbeidsavtaler med de relevante vedkommende myndigheter i tredjestater hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er ansett for å være likeverdige med denne forordning i samsvar med nr. 6. Avtalene skal minst angi

- a) ordningen for utveksling av opplysninger mellom berørte vedkommende myndigheter og
- b) framgangsmåtene for samordning av tilsynsvirksomhet.

CESR skal samordne utarbeidingen av samarbeidsavtaler mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter og de relevante vedkommende myndigheter i tredjestater hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er ansett for å være likeverdige med denne forordning i samsvar med nr. 6.

8. Artikkel 20, 24 og 25 får tilsvarende anvendelse på kredittvurderingsbyråer med tillatelse og kredittvurderinger de har utstedt.

AVDELING II

UTSTEDELSE AV KREDITTVURDERINGER

Artikkel 6

Uavhengighet og forebygging av interessekonflikter

1. Et kredittvurderingsbyrå skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at kredittvurderingene de utsteder, ikke er blitt påvirket av en eksisterende eller mulig interessekonflikt eller forretningsforbindelse som berører kredittvurderingsbyrået som utsteder kredittvurderingen, byråets ledere, kredittvurderingsanalytikere, ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, eller enhver person som er direkte eller indirekte tilknyttet byrået gjennom kontroll.

2. For å sikre overholdelsen av nr. 1 skal kredittvurderingsbyråer oppfylle kravene fastsatt i vedlegg I avsnitt A og B.

3. På anmodning fra et kredittvurderingsbyrå kan vedkommende myndighet i hjemstaten unnta et kredittvurderingsbyrå fra plikten til å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5 og 6 og artikkel 7 nr. 4 dersom kredittvurderingsbyrået kan vise at kravene ikke står i forhold til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av byråets utstedelse av kredittvurderinger, og at

- a) kredittvurderingsbyrået har færre enn 50 ansatte,
- b) kredittvurderingsbyrået har gjennomført tiltak og framgangsmåter, særlig internkontrollordninger, rapporteringsordninger og tiltak som sikrer uavhengigheten til kredittvurderingsanalytikere og personer som godkjenner kredittvurderinger, som sikrer den faktiske overholdelsen av målene i denne forordning,
- c) kredittvurderingsbyråets størrelse ikke er blitt fastsatt med henblikk på at kredittvurderingsbyrået eller en gruppe av kredittvurderingsbyråer skal unngå å oppfylle kravene i denne forordning.

Dersom det dreier seg om en gruppe av kredittvurderingsbyråer, skal vedkommende myndigheter sikre at minst ett av kredittvurderingsbyråene i gruppen ikke er unntatt fra å oppfylle kravene i vedlegg I avsnitt A nr. 2, 5 og 6 og artikkel 7 nr. 4.

Artikkel 7

Kredittvurderingsanalytikere, ansatte og andre personer som deltar i utstedelsen av kredittvurderinger

1. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomheten, har de kunnskaper og den erfaring som kreves for oppgavene de utfører.

2. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at personer nevnt i nr. 1 ikke har tillatelse til å innlede eller delta i forhandlinger om avgifter eller betalinger med en kredittvurdert enhet, tilknyttet tredjemann eller enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til den kredittvurderte enheten gjennom kontroll.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at personer nevnt i nr. 1 oppfyller kravene fastsatt i vedlegg I avsnitt C.

4. Et kredittvurderingsbyrå skal innføre en passende ordning for gradvis rotasjon for kredittvurderingsanalytikere og personer som godkjenner kredittvurderinger, som definert i vedlegg I avsnitt C. Rotasjonsordningen skal gjennomføres slik at enkeltpersoner skiftes ut fortløpende, og ikke en hel gruppe samtidig.

5. Godtgjøring og evaluering av resultater for kredittvurderingsanalytikere og personer som godkjenner kredittvurderinger, skal ikke være avhengig av inntekten som kredittvurderingsbyrået får fra de kredittvurderte enhetene eller tilknyttet tredjemann.

Artikkel 8

Metoder, modeller og grunnleggende forutsetninger

1. Et kredittvurderingsbyrå skal offentliggjøre de metodene, modellene og grunnleggende forutsetningene som det bruker i sin kredittvurderingsvirksomhet som definert i vedlegg I avsnitt E del I nr. 5.

2. Et kredittvurderingsbyrå skal vedta, gjennomføre og håndheve passende tiltak for å sikre at de kredittvurderingene byrået utsteder, bygger på en grundig analyse av alle de opplysningene byrået har tilgang til, og som er relevante for analysen innenfor rammen av byråets vurderingsmetoder. Det skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at opplysningene som kredittvurderingene bygger på, er av tilfredsstillende kvalitet og kommer fra pålitelige kilder.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal bruke vurderingsmetoder som er strenge, systematiske, kontinuerlige og underlagt validering basert på historisk erfaring, herunder etterkontroll.

4. Når et kredittvurderingsbyrå bruker en eksisterende kredittvurdering som er utarbeidet av et annet kredittvurderingsbyrå med hensyn til underliggende eiendeler eller strukturerte finansielle instrumenter, skal det ikke avslå å utstede en kredittvurdering av en enhet eller et finansielt instrument under henvisning til at en del av enheten eller det finansielle instrumentet tidligere er blitt vurdert av et annet kredittvurderingsbyrå.

Et kredittvurderingsbyrå skal registrere alle de tilfellene der det i forbindelse med kredittvurderingsprosessen avviker fra eksisterende kredittvurderinger utarbeidet av et annet kredittvurderingsbyrå med hensyn til underliggende eiendeler eller strukturerte finansielle instrumenter, og begrunne avviket.

5. Et kredittvurderingsbyrå skal overvåke kredittvurderinger og gjennomgå sine kredittvurderinger og metoder løpende og minst en gang i året, særlig når det skjer vesentlige endringer som kan påvirke en kredittvurdering. Et kredittvurderingsbyrå skal opprette interne rutiner for å overvåke hvordan kredittvurderingene påvirkes av endringer i den makroøkonomiske utviklingen eller av endrede forhold i finansmarkedene.

6. Når et kredittvurderingsbyrå endrer metoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger som brukes i kredittvurderingsvirksomheten, skal det

a) umiddelbart og med samme kommunikasjonsmiddel som ble brukt for å distribuere de berørte kredittvurderingene, offentliggjøre i hvilket omfang kredittvurderingene forventes å bli påvirket,

b) snarest mulig og senest seks måneder etter endringen gjennomgå de berørte kredittvurderingene og samtidig holde disse kredittvurderingene under observasjon, og

c) vurdere alle kredittvurderinger som er utarbeidet på grunnlag av gjeldende metoder, modeller eller grunnleggende forutsetninger, på nytt dersom det etter gjennomgåelsen viser seg at den samlede kombinerte virkningen av endringene påvirker kredittvurderingene.

Artikkel 9

Utkontraktering

Utkontraktering av viktige driftsfunksjoner skal ikke skje på en slik måte at det vesentlig forringer kvaliteten på kredittvurderingsbyråets internkontroll og vedkommende myndigheters mulighet til å kontrollere at kredittvurderingsbyrået oppfyller alle sine forpliktelser i henhold til denne forordning.

Artikkel 10

Offentliggjøring og framlegging av kredittvurderinger

1. Et kredittvurderingsbyrå skal offentliggjøre alle kredittvurderinger og enhver beslutning om å avbryte en kredittvurdering på ikke selektivt grunnlag og til rett tid. Ved en beslutning om å avbryte en kredittvurdering skal opplysningene som offentliggjøres, inneholde en fullstendig begrunnelse.

Første ledd får også anvendelse på kredittvurderinger som distribueres til abonnenter.

2. Kredittvurderingsbyråer skal sikre at kredittvurderinger framlegges og behandles i samsvar med kravene i vedlegg I avsnitt D.

3. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder kredittvurderinger for strukturerte finansielle instrumenter, skal det sikre at vurderingskategoriene som tildeles strukturerte finansielle instrumenter, holdes klart atskilt ved å benytte et symbol som skiller dem fra vurderingskategoriene som brukes for andre enheter, finansielle instrumenter eller finansielle forpliktelser.

4. Et kredittvurderingsbyrå skal offentliggjøre sine retningslinjer og rutiner med hensyn til kredittvurderinger utstedt uoppfordret.

5. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder en kredittvurdering uoppfordret, skal det tydelig angi i kredittvurderingen om den kredittvurderte enheten eller tilknyttede tredjemann har deltatt i kredittvurderingsprosessen og om kredittvurderingsbyrået har hatt tilgang til regnskaper og andre relevante interne dokumenter fra den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann.

Kredittvurderinger utstedt uoppfordret skal angis som sådanne.

6. Et kredittvurderingsbyrå skal ikke bruke navnet på en vedkommende myndighet på en slik måte at det angir eller antyder at myndigheten støtter eller godkjenner kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger eller kredittvurderingsvirksomhet.

Artikkel 11

Generelle og regelmessige offentliggjøring

1. Et kredittvurderingsbyrå skal fullt ut offentliggjøre og umiddelbart ajourføre opplysninger om de forhold som angis i vedlegg I avsnitt E del I.

2. Et kredittvurderingsbyrå skal i et sentralt datalager opprettet av CESR gjøre tilgjengelig opplysninger om byråets tidligere resultater, herunder hvor ofte vurderingene er blitt endret, og opplysninger om tidligere utstedte kredittvurderinger og endringer av dem. Et kredittvurderingsbyrå skal gi

opplysninger til datalageret i en standardisert form fastsatt av CESR. CESR skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten og hvert år offentliggjøre et sammendrag av de viktigste utviklingstrekkene.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal hvert år gi opplysninger om de forhold som angis i vedlegg I avsnitt E del II nr. 2, til vedkommende myndighet i hjemstaten og CESR. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal gi opplysningene videre til medlemmene av det relevante kollegiet.

Artikkel 12

Rapport om gjennomsiktighet

Et kredittvurderingsbyrå skal hvert år offentliggjøre en rapport om gjennomsiktighet med opplysninger om de forhold som angis i vedlegg I avsnitt E del III. Kredittvurderingsbyrået skal offentliggjøre sin rapport om gjennomsiktighet innen tre måneder etter utgangen av hvert regnskapsår og sikre at den er tilgjengelig på byråets nettsted i minst fem år.

Artikkel 13

Avgifter for offentliggjøring av opplysninger

Et kredittvurderingsbyrå skal ikke kreve avgift for opplysninger som gis i samsvar med artikkel 8–12.

AVDELING III

OVERVÅKING AV KREDITTVURDERINGSVIRKSOMHET

KAPITTEL I

Framgangsmåte for registrering

Artikkel 14

Krav om registrering

1. Et kredittvurderingsbyrå skal søke om registrering i henhold til artikkel 2 nr. 1, forutsatt at det er en juridisk person som er etablert i Fellesskapet.

2. Registreringen skal gjelde hele Fellesskapets territorium så snart beslutningen om registrering som er truffet av vedkommende myndighet i hjemstaten som omhandlet i artikkel 16 nr. 7 eller artikkel 17 nr. 7, har trådt i kraft i henhold til den relevante nasjonale lovgivning.

3. Et registrert kredittvurderingsbyrå skal til enhver tid oppfylle vilkårene for førstegangsregistrering.

Et kredittvurderingsbyrå skal uten unødig opphold underrette CESR, vedkommende myndighet i hjemstaten og koordinatoren om alle vesentlige endringer i vilkårene for førstegangsregistrering, herunder etablering eller avvikling av en filial innenfor Fellesskapet.

4. Uten at det berører artikkel 16 eller 17, skal vedkommende myndighet i hjemstaten registrere kredittvurderingsbyrået dersom den på grunnlag av søknadsbehandlingen anser at kredittvurderingsbyrået oppfyller vilkårene for utstedelse av kredittvurderinger som fastsatt i denne forordning, idet det tas hensyn til artikkel 4 og 6.

5. Vedkommende myndigheter skal ikke innføre andre registreringskrav enn dem som er fastsatt i denne forordning.

Artikkel 15

Søknad om registrering

1. Kredittvurderingsbyrået skal inngi en søknad om registrering til CESR. Søknaden skal inneholde opplysninger om forholdene angitt i vedlegg II.

2. Når en gruppe av kredittvurderingsbyråer søker om registrering, skal medlemmene av gruppen gi et av medlemmene fullmakt til å inngi alle søknadene til CESR på vegne av gruppen. Kredittvurderingsbyrået som har fått fullmakten, skal gi opplysninger om forholdene angitt i vedlegg II for samtlige medlemmer av gruppen.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal inngi sin søknad på det språk som kreves i henhold til lovgivningen i hjemstaten, samt på et språk som er vanlig i internasjonale finansketter.

En søknad om registrering som CESR sender til vedkommende myndighet i hjemstaten, skal anses som en søknad inngitt av det berørte kredittvurderingsbyrået.

4. Innen fem virkedager etter at søknaden er mottatt, skal CESR sende kopier av søknaden til vedkommende myndigheter i alle medlemsstater.

Innen ti virkedager etter at søknaden er mottatt, skal CESR gi vedkommende myndighet i hjemstaten råd med hensyn til om søknaden er fullstendig.

5. Innen 25 virkedager etter at søknaden er mottatt, skal vedkommende myndighet i hjemstaten og medlemmene av det relevante kollegiet vurdere om søknaden er fullstendig, idet de tar hensyn til rådet fra CESR nevnt i nr. 4. Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal vedkommende myndighet i hjemstaten fastsette en frist for kredittvurderingsbyråets framlegging av tilleggsopplysninger for myndigheten og CESR samt underrette medlemmene av kollegiet og CESR om dette.

Når vedkommende myndighet i hjemstaten har vurdert en søknad som fullstendig, skal den underrette kredittvurderingsbyrået, medlemmene av kollegiet og CESR om dette.

6. Innen fem virkedager etter at tilleggsopplysningene nevnt i nr. 5 er mottatt, skal CESR oversende tilleggsopplysningene til vedkommende myndigheter i alle medlemsstater.

*Artikkel 16***Vedkommende myndigheters behandling av en søknad om registrering fra et kredittvurderingsbyrå**

1. Vedkommende myndighet i hjemstaten og vedkommende myndigheter som er medlemmer av det relevante kollegiet, skal innen 60 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 5 annet ledd

- a) i fellesskap behandle søknaden om registrering og
- b) gjøre alt de med rimelighet kan for å komme til enighet om hvorvidt kredittvurderingsbyrået skal innvilges eller få avslag på registrering på grunnlag av byråets oppfyllelse av vilkårene fastsatt i denne forordning.

2. Koordinatoren kan forlenge behandlingsfristen med 30 virkedager, særlig dersom kredittvurderingsbyrået

- a) overveier å godkjenne kredittvurderinger som nevnt i artikkel 4 nr. 3,
- b) overveier å bruke utkontraktering eller
- c) anmoder om unntak fra plikten til å oppfylle kravene i samsvar med artikkel 6 nr. 3.

3. Koordinatoren skal samordne behandlingen av søknaden som kredittvurderingsbyrået har inngitt, og sikre at alle opplysningene som er nødvendige i forbindelse med søknadsbehandlingen, distribueres til medlemmene av det relevante kollegiet.

4. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal utarbeide et utkast til beslutning med en fullstendig begrunnelse etter at det er oppnådd enighet som nevnt i nr. 1 bokstav b), og framlegge det for koordinatoren.

Dersom medlemmene av det relevante kollegiet ikke kommer til enighet, skal vedkommende myndighet i hjemstaten utarbeide et utkast til beslutning om avslag på registrering med en fullstendig begrunnelse på grunnlag av skriftlige uttalelser fra de av kollegiets medlemmer som motsetter seg registrering, og framlegge det for koordinatoren. De av kollegiets medlemmer som mener at registrering bør innvilges, skal utarbeide og framlegge en detaljert forklaring på sine synspunkter for koordinatoren.

5. Innen 60 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 5 annet ledd, og i alle tilfeller innen 90 virkedager dersom nr. 2 får anvendelse, skal koordinatoren framlegge for CESR et fullstendig begrunnet utkast til beslutning om innvilgelse av eller avslag på registrering sammen med den detaljerte forklaringen nevnt i nr. 4 annet ledd.

6. Innen 20 virkedager etter at underretningen nevnt i nr. 5 er mottatt, skal CESR gi medlemmene av det relevante kollegiet råd med hensyn til kredittvurderingsbyråets oppfyllelse av registreringskravene. Når de har mottatt rådet fra CESR, skal medlemmene av kollegiet behandle utkastet til beslutning på nytt.

7. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal treffe en fullstendig begrunnet beslutning om innvilgelse av eller avslag på registrering innen 15 virkedager etter at den har mottatt rådet

fra CESR. Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten ikke følger rådet fra CESR, skal den begrunne dette. Dersom CESR ikke har gitt noe råd, skal vedkommende myndighet i hjemstaten treffe sin beslutning innen 30 virkedager etter underretningen om utkastet til beslutning til CESR i samsvar med nr. 5.

Dersom medlemmene av det relevante kollegiet fortsatt ikke er kommet til enighet, skal vedkommende myndighet i hjemstaten treffe beslutning om avslag på registrering med en fullstendig begrunnelse der det angis hvilke vedkommende myndigheter som ikke er enige, og vedlegge en beskrivelse av deres synspunkter.

*Artikkel 17***Vedkommende myndigheters behandling av søknader om registrering fra en gruppe av kredittvurderingsbyråer**

1. Koordinatoren og vedkommende myndigheter som er medlemmer av det relevante kollegiet, skal innen 60 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 5 annet ledd

- a) i fellesskap behandle søknadene om registrering, og
- b) gjøre alt de med rimelighet kan for å komme til enighet om hvorvidt medlemmene av gruppen av kredittvurderingsbyråer skal innvilges eller få avslag på registrering på grunnlag av kredittvurderingsbyråenes oppfyllelse av vilkårene fastsatt i denne forordning.

2. Koordinatoren kan forlenge behandlingsfristen med 30 virkedager, særlig dersom noen av kredittvurderingsbyråene i gruppen

- a) overveier å godkjenne kredittvurderinger som nevnt i artikkel 4 nr. 3,
- b) overveier å bruke utkontraktering eller
- c) anmoder om unntak fra plikten til å oppfylle kravene i samsvar med artikkel 6 nr. 3.

3. Koordinatoren skal samordne behandlingen av søknadene som er inngitt av gruppen av kredittvurderingsbyråer, og sikre at alle opplysningene som er nødvendige i forbindelse med søknadsbehandlingen, distribueres til medlemmene av det relevante kollegiet.

4. Vedkommende myndigheter i hjemstatene skal utarbeide separate utkast til beslutning med en fullstendig begrunnelse for hvert kredittvurderingsbyrå i gruppen etter at det er oppnådd enighet som nevnt i nr. 1 bokstav b), og framlegge dem for koordinatoren.

Dersom medlemmene av det relevante kollegiet ikke kommer til enighet, skal vedkommende myndigheter i hjemstatene utarbeide utkast til beslutning om avslag på registrering med en fullstendig begrunnelse på grunnlag av skriftlige uttalelser fra de av kollegiets medlemmer som motsetter seg registrering, og framlegge dem for koordinatoren. De av kollegiets medlemmer som mener at registrering bør innvilges, skal utarbeide og framlegge en detaljert forklaring på sine synspunkter for koordinatoren.

5. Innen 60 virkedager etter underretningen nevnt i artikkel 15 nr. 5 annet ledd, og i alle tilfeller innen 90 virkedager

dersom nr. 2 får anvendelse, skal koordinatoren framlegge for CESR fullstendig begrunnede og individuelle utkast til beslutning om innvilgelse av eller avslag på registrering sammen med de detaljerte forklaringene nevnt i nr. 4 annet ledd.

6. Innen 20 virkedager etter at underretningen nevnt i nr. 5 er mottatt, skal CESR gi medlemmene av det relevante kollegiet råd med hensyn til kredittvurderingsbyråenes oppfyllelse av registreringskravene. Når de har mottatt rådet fra CESR, skal medlemmene av kollegiet behandle utkastene til beslutning på nytt.

7. Vedkommende myndigheter i hjemstatene skal treffe fullt begrunnede beslutninger om innvilgelse av eller avslag på registrering innen 15 virkedager etter at de har mottatt rådet fra CESR. Dersom vedkommende myndigheter i hjemstatene ikke følger rådet fra CESR, skal de begrunne dette. Dersom CESR ikke har gitt noe råd, skal vedkommende myndigheter i hjemstatene treffe sine beslutninger innen 30 virkedager etter underretningen om utkastene til beslutning til CESR i samsvar med nr. 5.

Dersom medlemmene av det relevante kollegiet fortsatt ikke er kommet til enighet med hensyn til registrering av enkelte kredittvurderingsbyråer i gruppen, skal vedkommende myndighet i det berørte kredittvurderingsbyråets hjemstat treffe beslutning om avslag på registrering med en fullstendig begrunnelse der det angis hvilke vedkommende myndigheter som ikke er enige, og vedlegge en beskrivelse av deres synspunkter.

Artikkel 18

Underretning om en beslutning om registrering, avslag på registrering eller tilbakekalling av registrering av et kredittvurderingsbyrå

1. Innen fem virkedager etter at det er truffet en beslutning i henhold til artikkel 16 eller 17, skal vedkommende myndighet i hjemstaten underrette det berørte kredittvurderingsbyrået om hvorvidt det er blitt registrert. Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten avslår å registrere kredittvurderingsbyrået, skal beslutningen inneholde en fullstendig begrunnelse.

2. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal underrette Kommisjonen, CESR og de andre vedkommende myndighetene om enhver beslutning i henhold til artikkel 16, 17 eller 20.

3. Kommisjonen skal i *Den europeiske unions tidende* og på sitt nettsted offentliggjøre en liste over kredittvurderingsbyråer som er registrert i samsvar med denne forordning. Listen skal ajourføres senest 30 dager etter underretningen nevnt i nr. 2.

Artikkel 19

Registrerings- og tilsynsavgifter

Vedkommende myndighet i hjemstaten kan kreve registrerings- og/eller tilsynsavgifter av kredittvurderingsbyrået. Registrerings- og/eller tilsynsavgiftene skal stå i forhold til kostnadene som vedkommende myndighet i hjemstaten pådrar seg.

Artikkel 20

Tilbakekalling av registrering

1. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal tilbakekalle et kredittvurderingsbyrås registrering dersom kredittvurderingsbyrået

- a) gir uttrykkelig avkall på registreringen eller ikke har utstedt noen kredittvurderinger de siste seks månedene,
- b) har fått registreringen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- c) ikke lenger oppfyller vilkårene som gjaldt for registreringen, eller
- d) har gjort seg skyldig i alvorlige eller gjentatte overtredelser av de bestemmelsene i denne forordning som gjelder vilkårene for drift av kredittvurderingsbyråer.

2. Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten anser at et av vilkårene i nr. 1 er oppfylt, skal den underrette koordinatoren og samarbeide nært med medlemmene av det relevante kollegiet for å bestemme om kredittvurderingsbyråets registrering skal tilbakekalles.

Medlemmene av kollegiet skal gjennomføre en felles vurdering og gjøre alt de med rimelighet kan for å komme til enighet om hvorvidt det er nødvendig å tilbakekalle kredittvurderingsbyråets registrering.

Dersom det ikke er oppnådd enighet, skal vedkommende myndighet i hjemstaten, på anmodning fra et av de andre medlemmene av kollegiet eller på eget initiativ, be om råd fra CESR. CESR skal gi rådet innen 15 virkedager etter at den har mottatt anmodningen.

Vedkommende myndighet i hver hjemstat skal treffe en enkeltbeslutning om tilbakekalling på grunnlag av enigheten som er oppnådd i kollegiet.

Dersom det ikke er oppnådd enighet mellom medlemmene av kollegiet innen 30 virkedager etter at koordinatoren ble underrettet i henhold til første ledd, kan vedkommende myndighet i hjemstaten treffe en enkeltbeslutning om tilbakekalling. Ved ethvert avvik i beslutningen fra synspunktene til de andre medlemmene av kollegiet, og eventuelt rådet fra CESR, skal det gis en fullstendig begrunnelse.

3. Dersom vedkommende myndighet i en medlemsstat der kredittvurderinger utstedt av det berørte kredittvurderingsbyrået brukes, anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan den anmode det relevante kollegiet om å undersøke om vilkårene for tilbakekalling av registrering er oppfylt. Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten beslutter ikke å tilbakekalle det berørte kredittvurderingsbyråets registrering, skal det gi en fullstendig begrunnelse.

4. Beslutningen om å tilbakekalle registreringen får øyeblikkelig virkning i hele Fellesskapet med forbehold for overgangsperioden for bruk av kredittvurderinger nevnt i artikkel 24 nr. 2.

*KAPITTEL II***CESR og vedkommende myndigheter***Artikkel 21***Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn**

1. CESR skal gi vedkommende myndigheter råd i saker som omfattes av denne forordning. Vedkommende myndigheter skal ta nevnte råd i betraktning før de treffer endelig beslutning i henhold til denne forordning.
2. Innen 7. juni 2010 skal CESR offentliggjøre retningslinjer for
 - a) registreringsprosessen og rutineene for samordning mellom vedkommende myndigheter og CESR, herunder om de opplysningene som angis i vedlegg II, og språket i søknadene som inngis til CESR,
 - b) kollegienes virkemåte, herunder reglene for medlemskap i kollegiene, anvendelsen av kriteriene for utvelgning av koordinatoren nevnt i artikkel 29 nr. 5 bokstav a)–d), de skriftlige avtalene om driften av kollegiene og rutineene for samordning mellom kollegiene,
 - c) vedkommende myndigheters anvendelse av godkjenningsordningen i henhold til artikkel 4 nr. 3, og
 - d) felles standarder for framleggingen av de opplysningene, herunder struktur, format, metode og rapporteringsperiode, som kredittvurderingsbyråer skal offentliggjøre i samsvar med artikkel 11 nr. 2 og vedlegg I avsnitt E del II nr. 1.
3. Innen 7. september 2010 skal CESR offentliggjøre retningslinjer for
 - a) den håndhevingspraksis og -virksomhet som vedkommende myndigheter skal utøve i henhold til denne forordning,
 - b) felles standarder for vurderingen av om kredittvurderingsmetoder oppfyller kravene i artikkel 8 nr. 3,
 - c) de typene tiltak som er nevnt i artikkel 24 nr. 1 bokstav d), for å sikre at kredittvurderingsbyråer fortsetter å overholde lovfestede krav, og
 - d) de opplysningene som kredittvurderingsbyrået skal gi i forbindelse med søknaden om tillatelse og i forbindelse med vurderingen av byråets systemviktighet for finansmarkedenes stabilitet eller integritet nevnt i artikkel 5.
4. CESR skal hvert år, og første gang senest 7. desember 2010, offentliggjøre en rapport om anvendelsen av denne forordning. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av hvordan kredittvurderingsbyråene som er registrert i samsvar med denne forordning, gjennomfører vedlegg I.

5. CESR skal samarbeide med Den europeiske banktilsynskomiteé nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/78/EF⁽¹⁾ og med Den europeiske tilsynskomiteé for forsikring og tjenestepensjoner nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2009/79/EF⁽²⁾, og skal rådspørre disse komiteene før den offentliggjør retningslinjene nevnt i nr. 2 og 3.

*Artikkel 22***Vedkommende myndigheter**

1. Innen 7. juni 2010 skal hver medlemsstat utpeke en vedkommende myndighet for gjennomføringen av denne forordning.
2. Vedkommende myndigheter skal ha personale med tilstrekkelig kapasitet og fagkunnskap til å kunne anvende denne forordning.

*Artikkel 23***Vedkommende myndigheters myndighet**

1. Når de utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal verken vedkommende myndigheter eller andre offentlige myndigheter i medlemsstatene gripe inn i innholdet i kredittvurderinger eller kredittvurderingsmetodene.
2. For å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning skal vedkommende myndigheter, i samsvar med nasjonal lovgivning, gis all nødvendig tilsyns- og granskingsmyndighet. De skal utøve denne myndighet
 - a) direkte,
 - b) i samarbeid med andre myndigheter eller
 - c) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
3. For å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning skal vedkommende myndigheter, i samsvar med nasjonal lovgivning, innenfor rammen av sin tilsynsfunksjon gis myndighet til å
 - a) få tilgang til ethvert dokument uansett form samt motta eller selv ta kopier av dem,
 - b) kreve opplysninger fra enhver person, og om nødvendig innkalle og avhøre en person, for å innhente opplysninger,
 - c) foreta stedlig tilsyn med eller uten varsel, og
 - d) kreve opplysninger om tele- og datatrafikk.

Vedkommende myndigheter kan utøve den myndighet som er nevnt i første ledd, bare med hensyn til kredittvurderingsbyråer, personer som deltar i kredittvurderingsvirksomhet, kredittvurderte enheter og tilknyttet tredjemann, tredjemann som kredittvurderingsbyråene har utkontraktert visse funksjoner eller oppgaver til, og personer som på annen måte

(¹) EUT L 25 av 29.1.2009, s. 23.

(²) EUT L 25 av 29.1.2009, s. 28.

har forbindelse eller tilknytning til kredittvurderingsbyråer eller kredittvurderingsvirksomhet.

Artikkel 24

Tilsynstiltak truffet av vedkommende myndigheter i hjemstaten

1. Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten har fastslått at et registrert kredittvurderingsbyrå ikke oppfyller pliktene i henhold til denne forordning, kan den treffe følgende tiltak:

- a) tilbakekalle kredittvurderingsbyråets registrering i samsvar med artikkel 20,
- b) midlertidig forby kredittvurderingsbyrået å utstede kredittvurderinger med virkning i hele Fellesskapet,
- c) midlertidig oppheve bruken, til reguleringsformål, av kredittvurderinger utstedt av kredittvurderingsbyrået med virkning i hele Fellesskapet,
- d) treffe passende tiltak for å sikre at kredittvurderingsbyråer fortsetter å overholde lovfestede krav,
- e) offentlige kunngjøringer,
- f) henvise saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffeforfølgning.

2. Kredittvurderingene kan fortsatt brukes til reguleringsformål etter vedtakelsen av tiltakene i nr. 1 bokstav a) og c) i et tidsrom på høyst

- a) ti virkedager dersom det finnes kredittvurderinger for samme finansielle instrument eller enhet utstedt av andre kredittvurderingsbyråer som er registrert i samsvar med denne forordning, eller
- b) tre måneder dersom det ikke finnes kredittvurderinger for samme finansielle instrument eller enhet utstedt av andre kredittvurderingsbyråer som er registrert i samsvar med denne forordning.

En vedkommende myndighet kan forlenge tidsrommet nevnt i første ledd bokstav b) med tre måneder unntaksvis i situasjoner som kan medføre markedsforstyrrelser eller påvirke den finansielle stabiliteten.

3. Før vedkommende myndighet i hjemstaten treffer tiltak nevnt i nr. 1, skal den underrette koordinatoren og rådspørre de andre medlemmene av det relevante kollegiet. Medlemmene av kollegiet skal gjøre alt de med rimelighet kan for å komme til enighet om hvorvidt det er nødvendig å treffe noen av tiltakene nevnt i nr. 1.

Dersom det ikke er oppnådd enighet mellom medlemmene av kollegiet, skal vedkommende myndighet i hjemstaten på anmodning fra et av medlemmene av kollegiet eller på eget initiativ be om råd fra CESR. CESR skal gi rådet innen ti virkedager etter at den har mottatt anmodningen.

Dersom det ikke er oppnådd enighet mellom medlemmene av kollegiet om hvorvidt de skal treffe noen av tiltakene nevnt i nr. 1 innen 15 virkedager etter at koordinatoren ble underrettet om saken som nevnt i første ledd, kan vedkommende myndighet i hjemstaten treffe en beslutning. Ved ethvert avvik i beslutningen fra synspunktene til de andre medlemmene av kollegiet, og eventuelt rådet fra CESR, skal det gis en fullstendig begrunnelse. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal uten unødige opphold underrette koordinatoren og CESR om beslutningen.

Dette nummer får anvendelse uten at det berører artikkel 20.

Artikkel 25

Tilsynstiltak truffet av andre vedkommende myndigheter enn vedkommende myndighet i hjemstaten

1. Dersom vedkommende myndighet i en medlemsstat har fastslått at et registrert kredittvurderingsbyrå hvis kredittvurderinger brukes på medlemsstatens territorium, ikke oppfyller pliktene i henhold til denne forordning, kan den

- a) treffe tilsynstiltakene nevnt i artikkel 24 nr. 1 bokstav e) og f),
- b) treffe tiltakene nevnt i artikkel 24 nr. 1 bokstav d) innenfor sin jurisdiksjon og, når den gjør dette, ta behørig hensyn til de tiltak som allerede er truffet eller planlagt av vedkommende myndighet i hjemstaten,
- c) pålegge midlertidig oppheving av bruk til reguleringsformål av kredittvurderinger fra det berørte kredittvurderingsbyrået for institusjoner nevnt i artikkel 4 nr. 1 hvis forretningskontor ligger innenfor dens jurisdiksjon, med forbehold for overgangsperioden nevnt i artikkel 24 nr. 2,
- d) anmode det relevante kollegiet om å undersøke om tiltakene nevnt i artikkel 24 nr. 1 bokstav b), c) eller d) er nødvendige.

2. Før vedkommende myndighet treffer tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav a), b) eller c), skal den underrette koordinatoren og rådspørre de andre medlemmene av det relevante kollegiet. Medlemmene av kollegiet skal gjøre alt de med rimelighet kan for å komme til enighet om hvorvidt det er nødvendig å treffe noen av tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b). Ved uenighet skal koordinatoren, på anmodning fra et av medlemmene av kollegiet eller på eget initiativ, be om råd fra CESR. CESR skal gi rådet innen ti virkedager etter at den har mottatt anmodningen.

3. Dersom det ikke er oppnådd enighet mellom medlemmene av det relevante kollegiet innen 15 virkedager etter at koordinatoren ble underrettet i samsvar med nr. 2, kan vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten treffe en beslutning. Ved ethvert avvik i beslutningen fra synspunktene til de andre medlemmene av kollegiet, og eventuelt rådet fra CESR, skal det gis en fullstendig begrunnelse. Vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten skal uten unødig opphold underrette koordinatoren og CESR om beslutningen.

4. Denne artikkel får anvendelse uten at det berører artikkel 20.

*KAPITTEL III***Samarbeid mellom vedkommende myndigheter***Artikkel 26***Plikt til å samarbeide**

1. Vedkommende myndigheter skal samarbeide når det er nødvendig med henblikk på gjennomføringen av denne forordning, herunder i tilfeller der atferden som granskes, ikke utgjør en overtredelse av gjeldende lover eller forskrifter i den berørte medlemsstaten.

2. Vedkommende myndigheter skal også samarbeide nært med vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med foretakene nevnt i artikkel 4 nr. 1.

*Artikkel 27***Utveksling av opplysninger**

1. Vedkommende myndigheter skal uten unødig opphold gi hverandre de opplysningene som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

2. Vedkommende myndigheter kan gi videre til vedkommende myndigheter som har ansvar for tilsynet med foretakene nevnt i artikkel 4 nr. 1, sentralbanker, Det europeiske system av sentralbanker og Den europeiske sentralbank, i deres egenskap av monetære myndigheter, og eventuelt til andre offentlige myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalings- og oppgjørssystemer, fortrolige opplysninger til bruk ved utførelsen av deres oppgaver. Det er heller ikke noe til hinder for at slike myndigheter eller organer gir videre til vedkommende myndigheter de opplysningene disse måtte trenge for å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordning.

*Artikkel 28***Samarbeid ved en anmodning som gjelder stedlig tilsyn eller granskinger**

1. Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan anmode vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om bistand ved stedlig tilsyn eller granskinger.

Vedkommende myndighet som fremmer anmodningen, skal underrette CESR om enhver anmodning som nevnt i første ledd. Ved en gransking eller kontroll med virkninger på tvers av landegrensene kan vedkommende myndigheter anmode CESR om å samordne granskningen eller kontrollen.

2. Dersom en vedkommende myndighet mottar en anmodning fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om å foreta stedlig tilsyn eller en gransking, skal den

- a) selv foreta det stedlige tilsynet eller granskningen,
- b) la vedkommende myndighet som fremmet anmodningen, delta i et stedlig tilsyn eller en gransking,

- c) la vedkommende myndighet som fremmet anmodningen, selv foreta det stedlige tilsynet eller granskningen,
- d) utpeke revisorer eller sakkyndige til å foreta det stedlige tilsynet eller granskningen, eller
- e) dele bestemte oppgaver i forbindelse med tilsynsvirksomhet med andre vedkommende myndigheter.

*Artikkel 29***Kollegier av vedkommende myndigheter**

1. Innen ti virkedager etter at den har mottatt en søknad om registrering i henhold til artikkel 15, skal vedkommende myndighet i hjemstaten eller, dersom det dreier seg om en gruppe av kredittvurderingsbyråer, vedkommende myndighet i hjemstaten til kredittvurderingsbyrået som har fått fullmakt etter artikkel 15 nr. 2, opprette et kollegium av vedkommende myndigheter for å lette utførelsen av oppgavene nevnt i artikkel 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 og 28.

2. Kollegiet skal bestå av vedkommende myndighet i hjemstaten og av vedkommende myndigheter nevnt i nr. 3 dersom det dreier seg om ett enkelt kredittvurderingsbyrå, eller av vedkommende myndigheter i hjemstatene og vedkommende myndigheter nevnt i nr. 3 dersom det dreier seg om en gruppe av kredittvurderingsbyråer.

3. En annen vedkommende myndighet enn vedkommende myndighet i hjemstaten kan når som helst beslutte å bli medlem av kollegiet, forutsatt at

- a) en filial som utgjør en del av kredittvurderingsbyrået eller av et av foretakene i gruppen av kredittvurderingsbyråer, er etablert innenfor dens jurisdiksjon, eller
- b) bruken til reguleringsformål av kredittvurderinger utstedt av det berørte kredittvurderingsbyrået eller den berørte gruppen av kredittvurderingsbyråer er utbredt eller kan forventes å få stor betydning innenfor dens jurisdiksjon.

4. Andre vedkommende myndigheter enn medlemmene av kollegiet nevnt i nr. 3 i de jurisdiksjonene der kredittvurderingene utstedt av det berørte kredittvurderingsbyrået eller den berørte gruppen av kredittvurderingsbyråer brukes, kan delta på kollegiets møter eller i dets virksomhet.

5. Innen 15 virkedager etter kollegiets opprettelse skal kollegiets medlemmer velge en koordinator og rådspørre CESR dersom de ikke kommer til enighet. For dette formål skal det tas hensyn til minst følgende kriterier:

- a) forholdet mellom vedkommende myndighet og kredittvurderingsbyrået eller gruppen av kredittvurderingsbyråer,
- b) i hvilket omfang kredittvurderingene vil bli brukt til reguleringsformål på et bestemt territorium eller på bestemte territorier,
- c) det stedet i Fellesskapet der kredittvurderingsbyrået eller gruppen av kredittvurderingsbyråer utøver eller planlegger å utøve størstedelen av sin kredittvurderingsvirksomhet, og

- d) administrative hensyn, færrest mulig byrder og en hensiktsmessig fordeling av arbeidsoppgavene.

Medlemmene av kollegiet skal gjennomgå valget av koordinator minst hvert femte år for å sikre at den valgte koordinatoren fortsatt er best egnet i henhold til kriteriene i første ledd.

6. Koordinatoren skal lede kollegiets møter, samordne kollegiets virksomhet og sikre effektiv utveksling av opplysninger mellom kollegiets medlemmer.

7. For å sikre et nært samarbeid mellom vedkommende myndigheter innenfor kollegiet skal koordinatoren senest ti virkedager etter valget opprette skriftlige samordningsrutiner for kollegiet med hensyn til følgende:

- opplysninger som skal utveksles mellom vedkommende myndigheter,
- beslutningsprosessen mellom vedkommende myndigheter, uten at det berører artikkel 16, 17 og 20,
- tilfeller der vedkommende myndigheter må rådspørre hverandre,
- tilfeller der vedkommende myndigheter må benytte meklingsordningen nevnt i artikkel 31 og
- tilfeller der vedkommende myndigheter kan delegere tilsynsoppgaver i samsvar med artikkel 30.

8. Dersom det ikke oppnås enighet om de skriftlige samordningsrutinene i nr. 7, kan medlemmene av kollegiet henvise saken til CESR. Koordinatoren skal ta behørig hensyn til eventuelle råd fra CESR om de skriftlige samordningsrutinene før vedkommende godkjenner den endelige teksten. De skriftlige samordningsrutinene skal sammenfattes i ett dokument som inneholder en fullstendig begrunnelse for eventuelle vesentlige avvik fra rådet fra CESR. Koordinatoren skal oversende de skriftlige samordningsrutinene til kollegiets medlemmer og CESR.

Artikkel 30

Delegering av oppgaver mellom vedkommende myndigheter

Vedkommende myndighet i hjemstaten kan delegere en eller flere oppgaver til vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, forutsatt at denne myndighet samtykker i det. Delegering av oppgaver skal ikke påvirke den delegerende vedkommende myndighets ansvar.

Artikkel 31

Mekling

- CESR skal innføre en meklingsordning for å bidra til et felles standpunkt blant de berørte vedkommende myndigheter.
- Dersom vedkommende myndigheter ikke kommer til enighet om en undersøkelse eller et tiltak i henhold til denne

forordning, skal de henvise saken til CESR for mekling. De berørte vedkommende myndigheter skal ta behørig hensyn til rådet fra CESR og behørig begrunne ethvert avvik fra det.

Artikkel 32

Taushetsplikt

1. Taushetsplikt skal gjelde alle personer som arbeider eller har arbeidet for CESR, for vedkommende myndighet eller for enhver myndighet eller person som vedkommende myndighet har delegert oppgaver til, herunder revisorer og sakkyndige som har inngått en avtale med vedkommende myndighet. De opplysningene som omfattes av taushetsplikten, skal ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt når dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.

2. Alle opplysninger som utveksles mellom CESR og vedkommende myndigheter, og mellom vedkommende myndigheter i henhold til denne forordning, skal anses som fortrolige, unntatt når CESR eller den berørte vedkommende myndighet på det tidspunkt de oversender opplysningene angir at de kan gis videre, eller når dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.

Artikkel 33

Utlevering av opplysninger fra en annen medlemsstat

Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan gi videre opplysninger den har mottatt fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, bare dersom den har fått uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som har oversendt opplysningene, og eventuelt bare for de formålene nevnte myndighet har gitt samtykke til, eller dersom dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.

KAPITTEL IV

Samarbeid med tredjestater

Artikkel 34

Avtale om utveksling av opplysninger

Vedkommende myndigheter kan inngå samarbeidsavtaler om utveksling av opplysninger med vedkommende myndigheter i tredjestater bare dersom opplysningene som gis videre, omfattes av garantier for taushetsplikt som minst tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 32.

Slik utveksling av opplysninger skal være til bruk for nevnte vedkommende myndigheter ved utførelsen av deres oppgaver.

Ved overføring av personopplysninger til en tredjestat skal medlemsstatene anvende direktiv 95/46/EF.

Artikkel 35

Utlevering av opplysninger fra tredjestater

Vedkommende myndighet i en medlemsstat kan gi videre opplysninger den har mottatt fra en vedkommende myndighet i

en tredjestat, bare dersom den har fått uttrykkelig samtykke fra vedkommende myndighet som har oversendt opplysningene, og eventuelt bare for de formålene nevnte myndighet har gitt samtykke til, eller dersom dette er nødvendig i forbindelse med rettergang.

AVDELING IV

SANKSJONER, KOMITÉFRAMGANGSMÅTE, RAPPORTERING SAMT OVERGANGS- OG SLUTTBESTEMMELSER

KAPITTEL I

Sanksjoner, komitéframgangsmåte og rapportering

Artikkel 36

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet kan offentliggjøre alle sanksjoner som er ilagt for overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre de berørte partene uforholdsmessig stor skade.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om bestemmelsene nevnt i første ledd innen 7. desember 2010. De skal straks underrette Kommisjonen om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 37

Endring av vedlegg

Kommisjonen kan endre vedleggene for å ta hensyn til utviklingen i finansmarkedene, herunder den internasjonale utvikling, særlig i forbindelse med nye finansielle instrumenter og med henblikk på en tilnærming av tilsynspraksis.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 38 nr. 2.

Artikkel 38

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske verdipapirkomite nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2001/528/EF⁽¹⁾.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4, og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

Artikkel 39

Rapportering

1. Innen 7. desember 2012 skal Kommisjonen foreta en vurdering av anvendelsen av denne forordning, herunder en vurdering av tilliten til kredittvurderinger i Fellesskapet, virkningen på konsentrasjonsnivået i kredittvurderingsmarkedet, nytte og kostnad i forbindelse med forordningens virkninger og om det er hensiktsmessig at kredittvurderingsbyråer får godtgjøring fra den kredittvurderte enheten (utstederen betaler), og skal framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet.

2. Innen 7. desember 2010 skal Kommisjonen på bakgrunn av drøftinger med vedkommende myndigheter vurdere anvendelsen av avdeling III i denne forordning, særlig samarbeidet mellom vedkommende myndigheter, rettslig status for CESR og tilsynspraksis. Kommisjonen skal framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med forslag til endring av nevnte avdeling.

Rapporten skal inneholde en henvisning til Kommisjonens forslag av 12. november 2008 om en forordning om kredittvurderingsbyråer og til rapporten fra Europaparlamentets komité for økonomiske og monetære spørsmål om dette forslaget av 23. mars 2009.

3. Innen 7. desember 2010 skal Kommisjonen på bakgrunn av utviklingen av rammereglene for regulering av og tilsyn med kredittvurderingsbyråer i tredjestater framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om virkningene av denne utviklingen og av overgangsbestemmelsene nevnt i artikkel 40 på stabiliteten i Fellesskapets finansmarkeder.

KAPITTEL II

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 40

Overgangsbestemmelser

Kredittvurderingsbyråer som drev virksomhet i Fellesskapet før 7. juni 2010 (heretter kalt «eksisterende kredittvurderingsbyråer»), og som har til hensikt å søke om registrering i henhold til denne forordning, skal treffe alle de tiltak som er nødvendige for å overholde dens bestemmelser innen 7. september 2010.

⁽¹⁾ EFT L 191 av 13.7.2001, s. 45.

Kredittvurderingsbyråer skal framlegge sine søknader om registrering tidligst 7. juni 2010. Eksisterende kredittvurderingsbyråer skal framlegge sine søknader om registrering senest 7. september 2010.

Eksisterende kredittvurderingsbyråer kan fortsette å utstede kredittvurderinger som kan brukes til reguleringsformål av finansinstitusjonene nevnt i artikkel 4 nr. 1, med mindre de får avslag på registreringen. Når en registrering avslås, får artikkel 24 nr. 2 anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 16. september 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

Artikkel 41

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen. Imidlertid får

— artikkel 4 nr. 1 anvendelse fra 7. desember 2010 og

— artikkel 4 nr. 3 bokstav f), g) og h) anvendelse fra 7. juni 2011.

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann

VEDLEGG I

UAVHENGIGHET OG FOREBYGGING AV INTERESSEKONFLIKTER

Avsnitt A

Organisatoriske krav

1. Kredittvurderingsbyrået skal ha et styre eller tilsynsorgan. Den øverste ledelsen skal påse at
 - a) kredittvurderingsvirksomheten er uavhengig, herunder av all politisk og økonomisk innflytelse eller begrensning,
 - b) interessekonflikter påvises, håndteres og opplyses om på en passende måte,
 - c) kredittvurderingsbyrået oppfyller de øvrige kravene i denne forordning.
2. Et kredittvurderingsbyrå skal organiseres på en måte som sikrer at dets forretningsinteresser ikke påvirker uavhengigheten og nøyaktigheten i kredittvurderingsvirksomheten på en negativ måte.

Den øverste ledelsen i et kredittvurderingsbyrå skal ha godandel og tilstrekkelig kunnskap og erfaring, og skal sikre en sunn og fornuftig ledelse av kredittvurderingsbyrået.

Minst en tredel, men ikke færre enn to, av medlemmene av styret eller tilsynsorganet skal være uavhengige medlemmer som ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet.

Godtgjøringen til de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet skal ikke være knyttet til kredittvurderingsbyråets driftsresultater, og den skal fastsettes på en måte som sikrer at vedkommende er uavhengig i sine vurderinger. Mandatperioden for de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet skal være et forhåndsavtalt tidsrom på høyst fem år som ikke kan fornyes. Styrets eller tilsynsorganets uavhengige medlemmer kan avsettes bare ved tilfeller av forsømmelser eller utilstrekkelig faglig innsats.

Flertallet av medlemmene av styret eller tilsynsorganet, herunder de uavhengige medlemmene, skal ha tilstrekkelig sakkunnskap om finansielle tjenester. Forutsatt at kredittvurderingsbyrået utsteder kredittvurderinger for strukturerte finansielle instrumenter, skal minst ett uavhengig medlem og et annet medlem av styret eller tilsynsorganet ha inngående kunnskap om og erfaring på ledelsesnivå med markedene for strukturerte finansielle instrumenter.

I tillegg til styrets eller tilsynsorganets overordnede ansvar har de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet en særlig oppgave som består i å overvåke

- a) utviklingen av kredittvurderingspolitikken og de metodene som kredittvurderingsbyrået bruker i sin kredittvurderingsvirksomhet,
- b) effektiviteten til kredittvurderingsbyråets system for intern kvalitetskontroll av kredittvurderingsvirksomhet,
- c) effektiviteten til tiltak og framgangsmåter som er innført for å sikre at interessekonflikter påvises, løses eller håndteres og opplyses om, og
- d) overholdelses- og styringsprosesser, herunder effektiviteten til kontrollfunksjonen nevnt i nr. 9 i dette avsnitt.

Uttalelser fra de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet om forholdene nevnt i bokstav a)–d) skal regelmessig framlegges for styret eller tilsynsorganet og på anmodning gjøres tilgjengelige for vedkommende myndighet.

3. Et kredittvurderingsbyrå skal innføre egnede retningslinjer og rutiner for å sikre at det oppfyller sine forpliktelser i henhold til denne forordning.
4. Et kredittvurderingsbyrå skal ha god forvaltnings- og regnskapspraksis, internkontrollordninger, effektive framgangsmåter for risikovurdering og effektive kontroll- og sikkerhetsordninger for databehandlingssystemer.

Internkontrollordningene skal være utformet for å sikre at beslutninger og framgangsmåter på alle nivåer i kredittvurderingsbyrået følges.

Et kredittvurderingsbyrå skal gjennomføre og opprettholde framgangsmåter for beslutningstaking samt organisasjonsstrukturer som klart og på en dokumentert måte fastsetter rapporteringslinjer og fordeler funksjoner og ansvarsområder.

5. Et kredittvurderingsbyrå skal innføre og opprettholde en permanent og effektiv avdeling for kontroll med overholdelse, som opptrer uavhengig. Avdelingen for kontroll med overholdelse skal overvåke og rapportere om hvorvidt kredittvurderingsbyrået og dets ansatte oppfyller kredittvurderingsbyråets plikter i henhold til denne forordning. Avdelingen for kontroll med overholdelse skal
 - a) overvåke og på regelmessig grunnlag vurdere om de tiltak og framgangsmåter som er fastsatt i samsvar med nr. 3, og de tiltak som er truffet for å rette opp eventuelle mangler med hensyn til kredittvurderingsbyråets oppfyllelse av sine plikter, er tilstrekkelige og effektive,
 - b) gi råd til og bistå byråets ledere, kredittvurderingsanalytikere, ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, eller enhver annen person som er direkte eller indirekte tilknyttet byrået gjennom kontroll, og som har ansvar for kredittvurderingsvirksomhet, slik at de oppfyller kredittvurderingsbyråets plikter i henhold til denne forordning.
6. For at avdelingen for kontroll med overholdelse skal kunne ivareta sine ansvarsområder på en korrekt og uavhengig måte, skal kredittvurderingsbyrået sikre at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) avdelingen for kontroll med overholdelse har den myndighet, de ressurser og den sakkunnskap som er nødvendig, samt tilgang til alle relevante opplysninger,
 - b) det er oppnevnt en leder for avdelingen for kontroll med overholdelse som har ansvar for denne og for all rapportering med hensyn til overholdelse slik det kreves i henhold til nr. 3,
 - c) byråets ledere, kredittvurderingsanalytikere, ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, eller enhver annen person som direkte eller indirekte er tilknyttet byrået gjennom kontroll, og som deltar i avdelingen for kontroll med overholdelse, deltar ikke i utøvelsen av kredittvurderingsvirksomheten de overvåker,
 - d) godtgjøringen til lederen for avdelingen for kontroll med overholdelse er ikke knyttet til kredittvurderingsbyråets driftsresultater og er fastsatt på en måte som sikrer at vedkommende er uavhengig i sine vurderinger.

Lederen for avdelingen for kontroll med overholdelse skal sikre at eventuelle interessekonflikter som berører personene som stilles til rådighet for avdelingen for kontroll med overholdelse, påvises og løses på en passende måte.

Lederen for avdelingen for kontroll med overholdelse skal regelmessig rapportere om sine oppgaver til den øverste ledelsen og til de uavhengige medlemmene av styret eller tilsynsorganet.

7. Et kredittvurderingsbyrå skal opprette hensiktsmessige og effektive organisatoriske og administrative ordninger med sikte på å hindre, påvise, løse eller håndtere samt opplyse om eventuelle interessekonflikter som nevnt i avsnitt B nr. 1. Det skal også sørge for å dokumentere alle betydelige trusler mot uavhengigheten i kredittvurderingsvirksomheten, herunder mot reglene for kredittvurderingsanalytikere nevnt i avsnitt C, samt de forholdsreglene som anvendes for å redusere disse truslene.
8. Et kredittvurderingsbyrå skal bruke hensiktsmessige systemer, ressurser og framgangsmåter for å sikre kontinuitet og regelmessighet i utøvelsen av kredittvurderingsvirksomheten.
9. Et kredittvurderingsbyrå skal opprette en kontrollfunksjon som har ansvar for regelmessig å gjennomgå byråets metoder, modeller og grunnleggende forutsetninger, f.eks. matematiske og korrelasjonsmessige forutsetninger, og eventuelle vesentlige endringer av dem samt egnetheten av metodene, modellene og de grunnleggende forutsetningene dersom de brukes eller er beregnet på bruk til vurdering av nye finansielle instrumenter.

Kontrollfunksjonen skal være uavhengig av de forretningsavdelingene som har ansvar for kredittvurderingsvirksomheten, og rapportere til medlemmene av styret eller tilsynsorganet nevnt i nr. 2 i dette avsnitt.

10. Et kredittvurderingsbyrå skal overvåke og evaluere sine systemers tilstrekkelighet og effektivitet, sine internkontrollordninger og øvrige ordninger opprettet i samsvar med denne forordning, og treffe egnede tiltak for å rette opp eventuelle mangler.

Avsnitt B**Driftskrav**

1. Et kredittvurderingsbyrå skal påvise, løse eller håndtere samt klart og tydelig opplyse om eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som kan påvirke de analysene og vurderingene som foretas av byråets kredittvurderingsanalytikere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som er direkte involvert i utstedelsen av kredittvurderinger, samt personer som godkjenner kredittvurderinger.
2. Et kredittvurderingsbyrå skal offentliggjøre navnene på de kredittvurderte enhetene eller tilknyttede tredjemenn som står for mer enn 5 % av byråets årsinntekt.
3. Et kredittvurderingsbyrå skal ikke utstede en kredittvurdering i følgende tilfeller, eller skal, når det gjelder en eksisterende kredittvurdering, umiddelbart opplyse om at kredittvurderingen eventuelt kan ha blitt påvirket av følgende:
 - a) kredittvurderingsbyrået eller personer nevnt i nr. 1 eier, direkte eller indirekte, finansielle instrumenter i den kredittvurderte enheten eller i en tilknyttet tredjemann, eller har en annen direkte eller indirekte eierinteresse i nevnte enhet eller tredjemann, med unntak av eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler som pensjonsfond og livsforsikring,
 - b) kredittvurderingen er utstedt for en kredittvurdert enhet eller en tilknyttet tredjemann som direkte eller indirekte er tilknyttet kredittvurderingsbyrået gjennom kontroll,
 - c) en person nevnt i nr. 1 er medlem av styret eller tilsynsorganet i den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann, eller
 - d) en kredittvurderingsanalytiker som har deltatt i fastsettelsen av en kredittvurdering, eller en person som har godkjent en kredittvurdering, har hatt en forbindelse til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann som kan skape en interessekonflikt.

Et kredittvurderingsbyrå skal også umiddelbart vurdere om det er grunnlag for å utstede en ny vurdering eller tilbakekalle den eksisterende kredittvurderingen.
4. Et kredittvurderingsbyrå skal ikke yte konsulent- eller rådgivningstjenester til den kredittvurderte enheten eller en tilknyttet tredjemann med hensyn til foretaksstruktur, juridiske struktur, eiendeler, forpliktelser eller virksomhet.

Et kredittvurderingsbyrå kan yte andre tjenester enn utstedelse av kredittvurderinger (tilleggstjenester). Tilleggstjenester inngår ikke i kredittvurderingsvirksomheten; de omfatter markedsprognoser, vurdering av økonomiske tendenser, prisanalyser og andre generelle analyser av data samt tilknyttede distribusjonstjenester.

Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at ytingen av tilleggstjenester ikke innebærer noen interessekonflikt med kredittvurderingsvirksomheten, og skal i de endelige kredittvurderingsrapportene opplyse om hvilke tilleggstjenester som er ytt til den kredittvurderte enheten eller tilknyttet tredjemann.
5. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at kredittvurderingsanalytikere eller personer som godkjenner kredittvurderinger, verken formelt eller uformelt kommer med forslag eller anbefalinger om utforming av strukturerte finansielle instrumenter som byrået ventes å utstede en kredittvurdering for.
6. Et kredittvurderingsbyrå skal utforme sine rapporterings- og kommunikasjonslinjer slik at de sikrer at personene nevnt i nr. 1 er uavhengige av kredittvurderingsbyråets øvrige virksomhet som utøves på forretningsmessig grunnlag.
7. Et kredittvurderingsbyrå skal sørge for at det finnes tilfredsstillende dokumentasjon og, ved behov, revisjonsspor for byråets kredittvurderingsvirksomhet. Dokumentasjonen skal omfatte følgende:
 - a) for hver kredittvurdering, opplysninger om hvilke kredittvurderingsanalytikere som har deltatt i fastsettelsen av kredittvurderingen, hvilke personer som har godkjent kredittvurderingen, om kredittvurderingen er gjort på oppfordring eller uoppfordret samt datoen for kredittvurderingen,
 - b) regnskaper for honorarer som er mottatt fra kredittvurderte enheter eller tilknyttede tredjemenn, eller fra brukere av kredittvurderinger,
 - c) regnskaper for hver bruker som abonnerer på kredittvurderingene eller tilknyttede tjenester,

- d) dokumentasjon om de fastlagte framgangsmåtene og metodene som kredittvurderingsbyrået bruker for å fastsette kredittvurderinger,
 - e) intern dokumentasjon og interne saksdokumenter, herunder opplysninger og arbeidsdokumenter som ikke er blitt offentliggjort, som danner grunnlag for beslutninger om kredittvurderinger,
 - f) kredittanalyserapporter, kredittvurderingsrapporter og private kredittvurderingsrapporter samt intern dokumentasjon, herunder opplysninger og arbeidsdokumenter som ikke er blitt offentliggjort, som danner grunnlag for synspunktene som kommer til uttrykk i slike rapporter,
 - g) dokumentasjon om de framgangsmåtene og tiltakene som kredittvurderingsbyrået har gjennomført for å oppfylle bestemmelsene i denne forordning, og
 - h) kopier av interne og eksterne meldinger, herunder elektroniske meldinger, som er mottatt eller sendt av kredittvurderingsbyrået og dets ansatte og gjelder kredittvurderingsvirksomhet.
8. Dokumentasjonen og revisjonssporene nevnt i nr. 7 skal oppbevares i det registrerte kredittvurderingsbyråets lokaler i minst fem år og på anmodning stilles til rådighet for vedkommende myndigheter i den berørte medlemsstaten.
- Ved tilbakekalling av et kredittvurderingsbyrås registrering skal dokumentasjonen oppbevares i et ytterligere tidsrom på minst tre år.
9. Dokumentasjon om kredittvurderingsbyråets og den kredittvurderte enhetens eller den tilknyttede tredjemanns respektive rettigheter og plikter i henhold til en avtale om yting av kredittvurderingstjenester, skal oppbevares minst så lenge som byråets forbindelse til den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemenn varer.

Avsnitt C

Regler for kredittvurderingsanalytikere og andre personer som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet

1. Kredittvurderingsanalytikere, ansatte i kredittvurderingsbyrået og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, som er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet, samt personer med nær forbindelse til disse som definert i artikkel 1 nr. 2 i direktiv 2004/72/EF⁽¹⁾, skal ikke kjøpe eller selge eller delta i noen form for transaksjon med finansielle instrumenter som er utstedt, garantert eller på annen måte støttet av en kredittvurdert enhet som faller inn under disse personenes primære analyseansvar, bortsett fra eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger, herunder forvaltede midler som pensjonsfond og livsforsikring.
2. Ingen person nevnt i nr. 1 skal delta i eller på annen måte påvirke fastsettelsen av en kredittvurdering av en bestemt kredittvurdert enhet dersom denne personen
 - a) eier finansielle instrumenter i den kredittvurderte enheten, med unntak av eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger,
 - b) eier finansielle instrumenter i en enhet som er tilknyttet en kredittvurdert enhet, dersom eierskapet kan medføre eller generelt oppfattes som en årsak til interessekonflikter, bortsett fra eierandeler i diversifiserte kollektive investeringsordninger,
 - c) nylig har vært ansatt eller hatt en forretningsmessig eller annen type forbindelse til den kredittvurderte enheten som kan medføre eller generelt oppfattes som en årsak til interessekonflikter.
3. Kredittvurderingsbyråer skal sikre at personene nevnt i nr. 1
 - a) treffer alle rimelige tiltak for å verne kredittvurderingsbyråets eiendom og dokumentasjon mot bedrageri, tyveri eller misbruk, idet det tas hensyn til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av kredittvurderingsvirksomheten,
 - b) ikke gir videre opplysninger om kredittvurderingsbyråets kredittvurderinger eller mulige framtidige kredittvurderinger, unntatt til den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemenn,

⁽¹⁾ Kommissjonsdirektiv 2004/72/EF av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF med hensyn til gjeldende markedspraksis, definisjonen av innsideinformasjon i forbindelse med råvarederivater, utarbeiding av lister over personer som har tilgang til innsideinformasjon, melding av transaksjoner foretatt av personer med overordnet ansvar samt melding av mistenkelige transaksjoner (EUT L 162 av 30.4.2004, s. 70).

- c) ikke deler fortrolige opplysninger som kredittvurderingsbyrået er blitt betrodd, med kredittvurderingsanalytikere og ansatte hos en person som er direkte eller indirekte tilknyttet byrået gjennom kontroll, samt andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av kredittvurderingsbyrået, og som ikke er direkte involvert i kredittvurderingsvirksomhet, og,
 - d) ikke bruker eller deler fortrolige opplysninger med henblikk på handel med finansielle instrumenter eller andre formål, med unntak av utøvelse av kredittvurderingsvirksomhet.
4. Personer nevnt i nr. 1 skal ikke anmode om eller ta imot penger, gaver eller tjenester fra noen som omfattes av kredittvurderingsbyråets forretningsvirksomhet.
 5. Dersom en person nevnt i nr. 1 anser at en annen slik person har begått en handling som vedkommende mener er ulovlig, skal vedkommende umiddelbart rapportere dette til lederen for avdelingen for kontroll med overholdelse uten at dette får negative følger for den som rapporterte.
 6. Dersom en kredittvurderingsanalytiker avslutter sitt arbeidsforhold og blir ansatt i en kredittvurdert enhet som vedkommende har vært med på å kredittvurdere, eller i et finansforetak som vedkommende har hatt kontakt med i forbindelse med arbeidet i kredittvurderingsbyrået, skal kredittvurderingsbyrået gjennomgå det arbeidet analytikeren har utført i tilknytning til enheten eller foretaket i de siste to årene før vedkommende sluttet.
 7. En person nevnt i nr. 1 kan først tiltre en ledende stilling i den kredittvurderte enheten eller hos dens tilknyttede tredjemann når det har gått seks måneder siden kredittvurderingen.
 8. Med hensyn til artikkel 7 nr. 4 skal kredittvurderingsbyråer sikre at
 - a) de ledende kredittvurderingsanalytikerne ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn, i mer enn høyst fire år,
 - b) kredittvurderingsanalytikerne ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn, i mer enn høyst fem år,
 - c) personer som godkjenner kredittvurderinger, ikke deltar i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder samme kredittvurderte enhet eller dens tilknyttede tredjemenn, i mer enn høyst sju år.

Personene nevnt i første ledd bokstav a), b) og c) skal ikke delta i kredittvurderingsvirksomhet som gjelder den kredittvurderte enheten eller de tilknyttede tredjemenn nevnt i første ledd, i høyst to år etter utløpet av tidsrommene fastsatt i nevnte bokstaver.

Avsnitt D

Regler for presentasjonen av kredittvurderinger

I. *Generelle krav*

1. Et kredittvurderingsbyrå skal sikre at det i en kredittvurdering klart og tydelig angis navn og stilling på den ledende kredittvurderingsanalytikeren for den aktuelle kredittvurderingen samt navn og stilling på personen med hovedansvar for å godkjenne kredittvurderingen.
2. Et kredittvurderingsbyrå skal minst sikre at
 - a) alle vesentlige kilder, herunder den kredittvurderte enheten eller, dersom det er aktuelt, en tilknyttet tredjemann, som ble brukt til å utarbeide kredittvurderingen, angis sammen med en opplysning om hvorvidt kredittvurderingen er blitt framlagt for den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemann og deretter endret for den ble utstedt,
 - b) den viktigste metoden eller versjon av metoden som ble brukt til å fastsette kredittvurderingen, tydelig angis, sammen med en henvisning til en fullstendig beskrivelse av den; dersom kredittvurderingen bygger på flere metoder, eller dersom henvisningen til bare den viktigste metoden kan få investorer til å overse andre viktige sider ved kredittvurderingen, herunder eventuelle vesentlige endringer og avvik, skal kredittvurderingsbyrået forklare dette forholdet i kredittvurderingen og angi på hvilken måte det er tatt hensyn til de forskjellige metodene eller disse andre sidene ved kredittvurderingen,

- c) betydningen av hver vurderingskategori, definisjonen av mislighold eller inndrivelse samt eventuelle passende varsler om risiko, herunder en følsomhetsanalyse av de relevante grunnleggende forutsetningene, som matematiske eller korrelasjonsmessige forutsetninger, sammen med kredittvurderinger for både et best og et verst tenkelig tilfelle, forklares,
 - d) det klart og tydelig opplyses om den dato kredittvurderingen første gang ble frigitt for spredning og tidspunkt for siste ajourføring, og
 - e) det gis opplysninger om hvorvidt kredittvurderingen gjelder et nylig utstedt finansielt instrument og hvorvidt kredittvurderingsbyrået vurderer det finansielle instrumentet for første gang.
3. Kredittvurderingsbyrået skal minst tolv timer før offentliggjøringen underrette den kredittvurderte enheten om kredittvurderingen og om de viktigste betraktningene som ligger til grunn for vurderingen, slik at enheten har en mulighet til å gjøre kredittvurderingsbyrået oppmerksom på eventuelle faktafeil.
4. Et kredittvurderingsbyrå skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger angi klart og tydelig vurderingens eventuelle egenskaper og begrensninger. Et kredittvurderingsbyrå skal ved offentliggjøring av kredittvurderinger særlig angi tydelig om det anser at kvaliteten på de opplysningene som er tilgjengelige om den kredittvurderte enheten, er tilfredsstillende og i hvilken grad det har kontrollert opplysningene som er blitt framlagt av den kredittvurderte enheten eller dens tilknyttede tredjemann. Dersom en kredittvurdering omfatter en type enhet eller finansielt instrument som det finnes begrensede historiske opplysninger om, skal kredittvurderingsbyrået klart og tydelig angi slike begrensninger.

I et tilfelle der mangel på pålitelige opplysninger eller kompleksiteten til en ny type finansielt instrument eller kvaliteten på de tilgjengelige opplysningene ikke er tilfredsstillende eller reiser alvorlig tvil med hensyn til om kredittvurderingsbyrået kan utstede en troverdig kredittvurdering, bør kredittvurderingsbyrået avstå fra å utstede en kredittvurdering, eller det bør trekke tilbake en eksisterende kredittvurdering.

5. Når et kredittvurderingsbyrå offentliggjør en kredittvurdering, skal det i sine pressemeldinger eller rapporter redegjøre for de viktigste faktorene som ligger til grunn for vurderingen.

Dersom opplysningene nevnt i nr. 1, 2 og 4 blir uforholdsmessig omfattende i forhold til lengden på den utsendte rapporten, skal det være tilstrekkelig i selve rapporten å oppgi en klar og tydelig henvisning til et sted der det er lett å få direkte tilgang til dem, f.eks. en lenke til opplysningene på et passende nettsted som tilhører kredittvurderingsbyrået.

II. Tilleggskrav til kredittvurderinger av strukturerte finansielle instrumenter

1. Når et kredittvurderingsbyrå vurderer et strukturert finansielt instrument, skal det i kredittvurderingen oppgi alle opplysninger om de taps- og kontantstrømanalysene det har utført eller støtter seg til, samt eventuelle forventede endringer av kredittvurderingen.
2. Et kredittvurderingsbyrå skal angi nivået på den vurderingen det har foretatt med hensyn til de framgangsmåtene for behørig aktsomhet som er gjennomført for strukturerte finansielle instrumenters underliggende finansielle instrumenter eller andre eiendeler. Kredittvurderingsbyrået skal opplyse om det har foretatt en vurdering av slike framgangsmåter for behørig aktsomhet, eller om det har tatt utgangspunkt i vurderinger fra en tredjemann, og det skal angi hvordan resultatet av denne vurderingen har påvirket kredittvurderingen.
3. Når et kredittvurderingsbyrå utsteder kredittvurderinger av strukturerte finansielle instrumenter, skal offentliggjøringen av metoder, modeller og grunnleggende forutsetninger følges av en veiledning som forklarer forutsetninger, parametre, begrensninger og usikkerhet med hensyn til modellene og vurderingsmetodene, herunder simuleringer av stressituasjoner, som er utført av byrået i forbindelse med vurderingene. Veiledningen skal være tydelig og lett å forstå.
4. Et kredittvurderingsbyrå skal fortløpende offentliggjøre opplysninger om alle de strukturerte finansielle produktene som det har mottatt til en første gjennomgåelse eller en foreløpig vurdering. Opplysningene skal offentliggjøres uavhengig av om utstederne inngår en kontrakt med kredittvurderingsbyrået om en endelig vurdering.

Avsnitt E**Opplysninger****I. Generelle opplysninger**

Et kredittvurderingsbyrå skal generelt opplyse om at det er registrert i samsvar med denne forordning samt framlegge følgende opplysninger:

1. eventuelle faktiske eller mulige interessekonflikter som nevnt i avsnitt B nr. 1,
2. en liste over byråets tilleggstjenester,
3. kredittvurderingsbyråets retningslinjer med hensyn til offentliggjøring av kredittvurderinger og andre tilhørende meldinger,
4. en generell beskrivelse av byråets godtgjøringsordninger,
5. metoder og beskrivelser av modeller og grunnleggende forutsetninger, som matematiske og korrelasjonsmessige forutsetninger, som brukes i kredittvurderingsvirksomheten, samt vesentlige endringer av dem,
6. eventuelle vesentlige endringer av byråets systemer, ressurser eller framgangsmåter, og
7. dersom det er relevant, byråets atferdsregler.

II. Regelmessige opplysninger

Et kredittvurderingsbyrå skal regelmessig offentliggjøre følgende opplysninger:

1. Hver sjettede måned gis det opplysninger om historiske misligholdsrater for byråets kredittvurderingskategorier, idet det skilles mellom utstedernes viktigste geografiske områder, og om misligholdsratene for disse kategoriene har endret seg over tid.
2. Hvert år gis følgende opplysninger:
 - a) en liste over kredittvurderingsbyråets 20 største kunder etter inntekten de står for, og
 - b) en liste over de av kredittvurderingsbyråets kunder hvis bidrag til den vekst som er skapt i byråets inntekt i foregående regnskapsår, oversteg veksten i byråets samlede inntekt i det året med en faktor på over 1,5. Disse kundene skal oppføres på listen bare dersom de i det aktuelle året sto for over 0,25 % av kredittvurderingsbyråets samlede inntekt på verdensplan.

Med hensyn til dette nummer menes med «kunde» en enhet og dets datterforetak samt tilknyttede enheter som førstnevnte enhet har over 20 % eierandel i, og alle andre enheter som den har forhandlet fram en strukturering av en gjeldsutstedelse for på vegne av en kunde, og der en avgift er blitt betalt direkte eller indirekte til kredittvurderingsbyrået for kredittvurderingen av gjeldsutstedelsen.

III. Rapport om gjennomsiktighet

Et kredittvurderingsbyrå skal hvert år offentliggjøre følgende opplysninger:

1. detaljerte opplysninger om kredittvurderingsbyråets juridiske struktur og eierskap, herunder opplysninger om eierandeler i henhold til artikkel 9 og 10 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked⁽¹⁾,
2. en beskrivelse av internkontrollordningene som sikrer kvaliteten på kredittvurderingsvirksomheten,
3. statistikk over personalfordelingen på arbeid med nye kredittvurderinger, gjennomgåelse av kredittvurderinger og evaluering av metoder og modeller samt fordelingen av personale i den øverste ledelsen,

⁽¹⁾ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

4. en beskrivelse av dokumentasjonspraksisen,
5. resultatet av den årlige interne gjennomgåelsen av den uavhengige avdelingen for kontroll med overholdelse,
6. en beskrivelse av rotasjonsordningen for ledelsen og kredittvurderingsanalytikere,
7. finansielle opplysninger om kredittvurderingsbyråets inntekter fordelt etter inntekter fra kredittvurderingsvirksomhet og øvrig virksomhet med en fullstendig beskrivelse av hver, og
8. en erklæring om foretaksstyring i henhold til artikkel 46a nr. 1 i rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 om årsregnskapene for visse selskapsformer⁽¹⁾. I forbindelse med erklæringen skal opplysningene nevnt i artikkel 46a nr. 1 bokstav d) i nevnte direktiv framlegges av kredittvurderingsbyrået, uavhengig av om det er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/25/EF av 21. april 2004 om overtakelsestilbud⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 142 av 30.4.2004, s. 12.

*VEDLEGG II***OPPLYSNINGER SOM SKAL GIS I SØKNADEN OM REGISTRERING**

1. Kredittvurderingsbyråets fulle navn og adressen til byråets forretningskontor i Fellesskapet
 2. Navn og kontaktopplysninger til en kontaktperson og til lederen for avdelingen for kontroll med overholdelse
 3. Rettslig status
 4. Kredittvurderingskategorier som kredittvurderingsbyrået søker om å bli registrert for
 5. Eierstruktur
 6. Organisasjonsstruktur og foretaksstyring
 7. Finansielle ressurser for å gjennomføre kredittvurderingsvirksomhet
 8. Kredittvurderingsbyråets personale og sakkunnskap
 9. Opplysninger om kredittvurderingsbyråets datterforetak
 10. Beskrivelse av framgangsmåter og metoder som brukes for å utstede og gjennomgå kredittvurderinger
 11. Retningslinjer og rutiner for å påvise, håndtere og opplyse om eventuelle interessekonflikter
 12. Opplysninger om kredittvurderingsanalytikere
 13. Ordninger for godtgjøring og evaluering av resultater
 14. Andre tjenester enn kredittvurderingsvirksomhet som kredittvurderingsbyrået akter å utføre
 15. Driftsplan, herunder opplysninger om hvor størstedelen av forretningsvirksomheten sannsynligvis forventes å bli utøvd, hvilke filialer som skal opprettes, og hvilken type virksomhet som er planlagt
 16. Dokumenter og detaljerte opplysninger om forventet bruk av godkjenning
 17. Dokumenter og detaljerte opplysninger om forventede utkontrakteringsordninger, herunder opplysninger om enheter som har påtatt seg utkontrakteringsfunksjoner
-